

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2015.

DECEMBRIS

Nr. 9 (682)

Apbalvojumi Dienvidkalifornijas latviešiem, sagaidot Latvijas valsts 97. gadadienu

Par ilggadēju, izcilu un pašreizējīgu kalpošanu Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrībai DK latviešu biedrība piešķir Atzinības rakstu, no kr.:
Ilzei Nagainei, Kārlim Kalējam un Dziesmai Teterei

Paulam Berkoldam piešķirts Amerikas latviešu apvienības Atzinības raksts

Amerikas rietumkrasta latviešu Dziesmu svētku ilggadējam rīkotājam
Andrim Ritmanim piešķirts Latvijas Ministru kabineta Atzinības raksts

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

6. decembrī Adventa koncerts baznīcā un Ziemsvētku tirdziņš latviešu namā

13. decembrī plkst. 12.30 latviešu skolas Ziemsvētku eglīte

31. decembrī plkst. 8.00 Jaungada balle

2016. gada 10. janvārī plkst. 12.30 vanadžu Ziemsvētku izskaņas sarīkojums apvienots ar
1945. gada 28. decembrī dibinātās DV organizācijas 70 gadu jubilejas svinībām

2016. gada 30. janvārī plkst. 7.00 dziesmuspēles „Te nu mēs esam” izrāde latviešu namā

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS
ir Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tālr.: 818-980-4748; e-pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra
iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redak-
torei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jā-
maksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā.
Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru
naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas
Biļetena abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra
nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības
kasieri:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu
reizi: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10,
uzņēmējdarbības karti – \$6.*

IB metiens – 330 eks.

Revīzijas komisija:

Kārlis Millers, Tālvāldis Paegle, Jānis Ripa

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere ir Vita Volkovska
(čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un jāsu-
ta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039-3704)

DK latviešu biedrības kasiere – Tamāra Kalniņa
(čeki jāizraksta *Latvian Assoc. of So. Ca.* un jāsu-
ta: 252 East Garden Green, Port Hueneme,
CA 93041-1912)

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube (čeki
jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* un
jāsūta: 1700 Malcom Ave, Apt 101, CA 90024)

Honorary Consul, Republic of
Latvia in California
Juris Bunkis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660;
Phone: 949-888-9700

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieks:

Jānis Taube jaunākais

1700 Malcom Ave, Apt. 102, Los Angeles, CA 90024

Tālr.: 310-806-0464; e-pasts: jetaube@earthlink.net

DK LB valdes locekli: Andris Blāķis, Miķelis Cilnis,
Jānis Daugavietis, Inguna Galviņa, Guna Jostsone,
Tamāra Kalniņa – kasiere, Valdis Ķeris, Ieva Liep-
niece, Nora Mičule, Astra Moora – sekretāre, Valdis
Pavlovskis, Pēteris Staško, Dziesma Tetere, Vilis
Zaķis

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā svēt-
dienā plkst. 12.00 Losandželosas latviešu namā

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot dzī-
vesvietu, ieteicams redaktorei laikus paziņot jauno adresi,
lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ atsūtīta-
jiem biļeteniem.

Lasītāji aicināti redaktorei iesūtīt rakstus, vēstules,
atmiņu stāstus, ceļojumu aprakstus, fotogrāfijas!

Losandželosas metro māksla

Pieredzējuši gīdi vada ekskursijas,
iepazīstinot ar pazemes dzelzceļa sta-
ciju mākslas darbiem, **katra mēneša
pirmajā sestdienā no plkst. 10.00
līdz 12.00;** satikšanās vieta Holivudas
bulvārī uz ielas pie pazemes stacijas
Hollywood/Highland ieejas; kā arī
**katra mēneša pirmajā svētdienā no
plkst. 10.00 līdz 12.00;** satikšanās
vieta pie informācijas kioska stacijas
ēkā, ieejot no *Alameda* ielas.

Informācija: metro.net.art Tālr.: 213-922-2738

Gadskārtējā talka latviešu namā

Uz nama talku 3. oktobrī ieradās tikai 14 latviešu, pārāk maz, lai paveiktu visu, kas darāms. Vīri galvenokārt strādāja ārā, apgriezja krūmus, nozāģēja vecu, nokaltušu koku, kas bija jau pa pusei sagāzies un varēja uzkrīst kādam auto. Ielas pusē žoga iekšpusē zem bugenvileju krūmiem vajadzēja sagrabt sakrājušās lapas. Turpat mētājās daudz alus pudeļu, burciņu, papīra glāžu, vecu šķiltavu – vai to visu atstājuši sarīkojumu apmeklētāji? Iespējams, cittautieši, kuņģi irē namu. Tamāra Kalniņa ar lapām un zariem piekrāva deviņas atkritumu mucas, ko piensena un uz lielo tvertni izbērt aizvilka Leons Platacis. Viņš to dien ar ģimeni iestājās DK latviešu biedrībā, kasieri iedodot biedru naudas maksas čeku.

Ivars Mičulis, Teodors Liliensšteins un Juris Riekstiņš apgriezja krūmus nama galā, kur tie tā bija saauguši, ka zari liecās pāri ietvei, diviem cilvēkiem iešanu līdzās padarot neiespējamu. Bugenvilejām ir skaisti ziedi, bet to zariem asi dzelkšņi, tā ka viegli savainot rokas.

Valdis un Vita Volkovski tīrīja un sakārtoja skatuves aizmuguri, arī pagrabu, kur sakrājušās daudz nevajadzīgu mantu – veci dīvāni ar smagiem matračiem, dažādi

Čaklie talcinieki Teodors Liliensšteins (pa kreisi) un Juris Riekstiņš

skapīši un plauktiņi. Valdis, smagumus stiepjot, pat sevi savainoja.

Visas skolas telpas iztīrīja un sakārtoja pārzine Nora Mičule viena pati, neviens skolotājs un skolēnu vecāki nebija ieradušies.

Rūdolfs Grants palīdzēja iznest no bibliotēkas vecās avīzes un žurnālus.

Liene Linde gatavoja pusdienas un uzklāja galdu, liels paldies pavārei par gardo mielastu!

Pēc pusdienām talcinieki vēl pastrādāja, līdz lielā,

Talcinieki, no kreisās: Ize Stazdiņa, Rūdolfs Grants, Juris Riekstiņš, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Teodors Liliensšteins, Liene Line, Astra Moora, Leons Platacis, Tamāra Kalniņa, Jānis Ripa, Vita Volkovska, Kārlis Kalvāns (nav redzams Valdis Volkovskis un fotogrāfs Aivars Jerumanis)

Īpaši talkai atvestā atkrituma tvertne bija pilna ar kaudzi.

Pēc pulksten četriem nama auto novietošanas laukumā sāka iebraukt vēl citi auto, jo piecos bija paredzēta dokumentārfilmas „Atmodas antoloģija” izrāde. Viena no pirmajām atbrauca Lisa Edmondsone, un tā kā viņa uz talku nevarēja tikt, ziedoja namam \$25. Ziedojumu čekus namam talkas dienas rīta pusē atveda arī Sandra Gulbe – par sevi, no Endijas Damrozes un Puķīšu ģimenes.

Filmas skatītāji kopā saziedoja \$170 dolaru; filmas demonstrētājs bija Andris Blāķis, bet arī viņš ziedoja ieejas naudu.

Režisora Askolda Saulīša dokumentārfilma „Atmodas antoloģija” tapusi 2013. gadā pēc Tautas frontes mūzeja ierosmes, ar Nacionālā kino centra un Tautas frontes mūzeja finansiālu atbalstu. Filmu š. g. 4. maijā izrādīja Latvijas televīzijā, pie tālrādes ekrāniem pulcējot apmēram 90 000 skatītāju.

Režisoram A. Saulītim divas reizes piešķirta nacionālā filmu festivāla balva „Lielais Kristaps”, viņš atzīts par labāko dokumentārfilmu režisoru.

A. Saulītim ir filma par Otro pasaules kaŗu „Sarka-

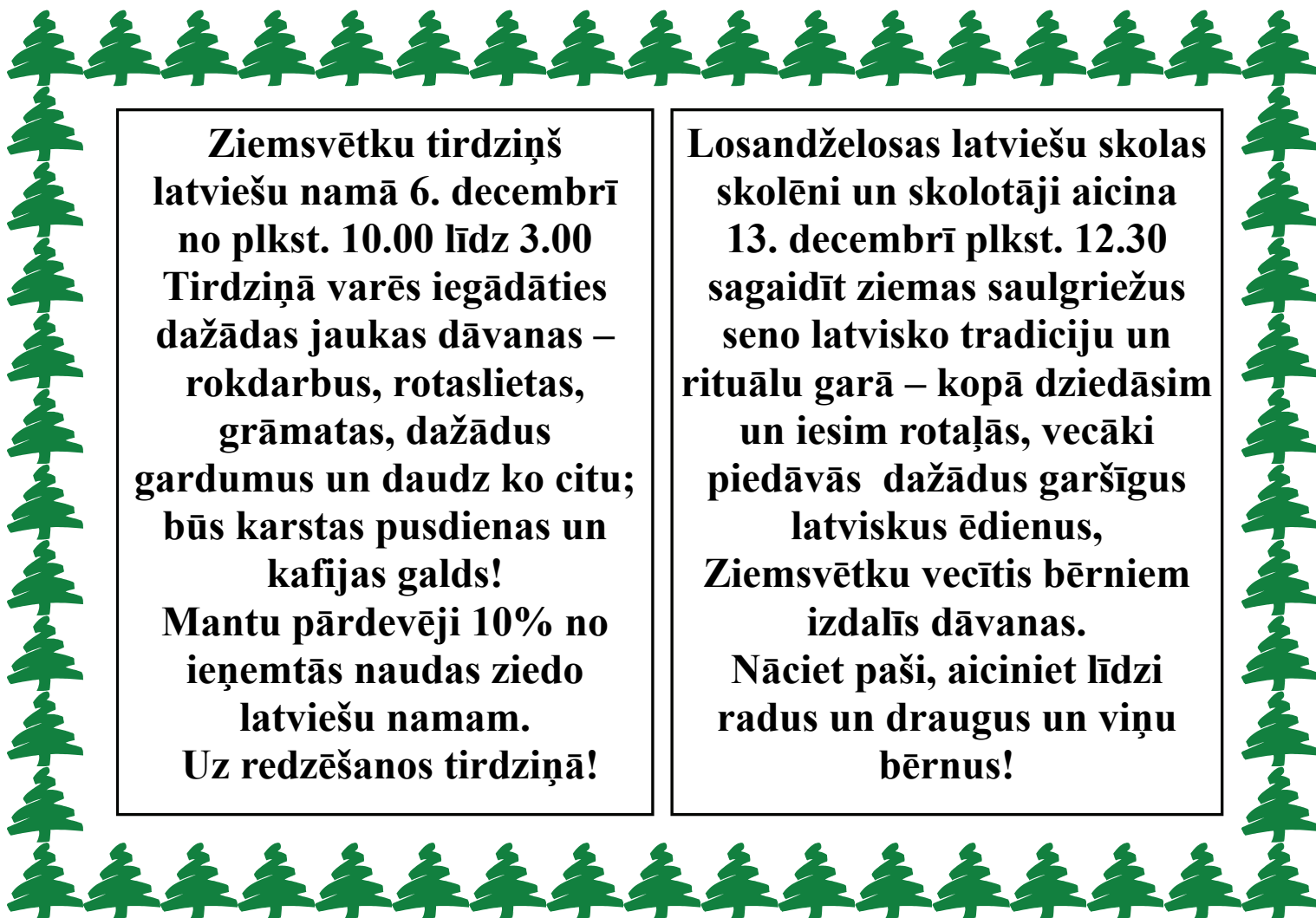
nais un Brūnais” (1999), vēstures tematikai veltītas arī filmas *Keep smiling!* (2003) un „Bermontiāda” (2009).

Filma „Atmodas antoloģija” ļoti aizkustināja – tajā atainota Tautas frontes manifestācija 1988. gadā, Baltijas ceļš 1989. gada 23. augustā, ko, sadodamies rokās, izveidoja Igaunijas, Latvijas, Lietuvas iedzīvotāji. Parādīts arī baigais barikāžu laiks. Tamāra Kalniņa atceras, ka nesusi ēdienu uz Pārdaugavu televīzijas torņa aizstāvjiem un uz mājām Āgenskalna priedēs devusies pulksten trijos naktī kājām. Dr. Vadims Puķēns pēc filmas teica, ka arī stāvējis Baltijas ceļā, un zālē sēdēja vēl viens otrs to laiku notikumu aculiecinieks.

Filmā to dienu notikumus atceras Tautas frontes vadītāji Jānis Peters, Dainis Īvāns, Juris Rubenis, Sandra Kalniete, Alberts Bels, Jānis Škapars, Sarmīte Ēlerte, Anatolijs Gorbunovs, Ēvalds Valters un citi.

Filma ir svarīga liecība par Latvijas ceļu uz neatkarību, to svarīgi noskatīties ikvienam.

Vairākkārt dzirdēts jautājums, kad būs gadskārtējie nama svētki. Nama pārvaldes locekļi nolēmuši tos rīkot aprīlī, jo šogad lielākā daļa nedēļas nogaļu bija aizņemtas, īpaši Dziesmu svētku dēļ.

**Ziemsvētku tirdziņš
latviešu namā 6. decembrī
no plkst. 10.00 līdz 3.00
Tirdziņā varēs iegādāties
dažādas jaukas dāvanas –
rokdarbus, rotaslietas,
grāmatas, dažādus
gardumus un daudz ko citu;
būs karstas pusdienas un
kafijas galds!
Mantu pārdevēji 10% no
ieņemtās naudas ziedo
latviešu namam.
Uz redzēšanos tirdziņā!**

**Losandželosas latviešu skolas
skolēni un skolotāji aicina
13. decembrī plkst. 12.30
sagaidīt ziemas saulgriežus
seno latvisko tradīciju un
rituālu garā – kopā dziedāsim
un iesim rotaļās, vecāki
piedāvās dažādus garšīgus
latviskus ēdienus,
Ziemsvētku vecītis bērniem
izdalīs dāvanas.
Nāciet paši, aiciniet līdzī
rādus un draugus un viņu
bērnus!**

Eiropas filmu festivāls Losandželosā

Organizācija *American Cinematheque* jau otro gadu pēc kārtas kopā ar Eiropas Savienības valstu

Kultūras institūtiem un vēstniecībām rīkoja Eiropas filmu festivālu. Šogad tas notika no 24. līdz 27. septembrim, tajā izrādīja 15 valstu – Austrijas, Beļģijas, Bulgārijas, Čehijas, Igaunijas, Somijas, Vācijas, Grieķijas, Itālijas, Latvijas, Lietuvas, Luksemburgas, Polijas, Romānijas un Spānijas – astoņas īsfilmas un septiņas pilnmetrāžas filmas. Festivāla atklāšana notika 24. septembrī plkst. 6.00 Holivudas bulvāra *Egyptian Theatre*, kur bija izklāts sarkanais paklājs, varēja nogaršot festivāla dalībniekvalstu – grieķu, vācu, spāņu – ēdienu (latviešu pīrāgu diemžēl nebija), iedzert kafiju, glāzi vīna, nofotografēties, patērēt, iepazīties. Kinoteātra priekštelpā bija novietota latviešu filmas „Izaiduma gads” reklāma. Pusastonos *American Cinematheque* pārstāvji teica ievadvārdus, un skatītājiem bija iespēja noskatīties astoņu valstu – Itālijas, Beļģijas, Grieķijas, Rumānijas, Čehijas, Lietuvas, Vācijas, Austrijas/Vācijas – īsfilmas (divas garākās 30 minūtes, citas 4, 7, 10, 15, 20, 21 minūti), visas gluži jaunas, tapušas 2014. vai 2015. gadā.

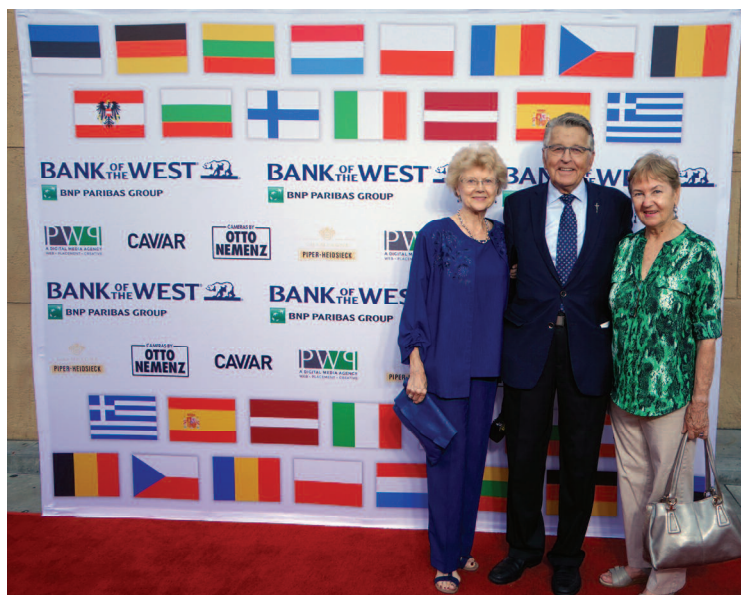
Šķiet, daudziem vislabāk patika pēdējā četru minūšu vācu režisora Jakova Freja īsfilma „Dāvana” – par zēnu, ko bez datora nekas cits neinteresē, līdz viņš saņem negaidītu dāvanu – sunīti, kam viena kājiņa īsāka, bet viņš ir ļoti dzīvespriecīgs, izraisa zēnā vēlmi rotaļāties, iziet pagalmā un, zēnam atstājot istabu, redzams, ka viņš balstās uz kruķiem, jo viena kāja daļēji amputēta.

Pēc izrādes par savu ieceri pastāstīja vairāki režisori – Simons Borelli (*Eddy*, Itālija), Jakobs Frejs (*The Present*, Vācija), Karolis Kaupinis (*Noisemaker*, Lietuva), Atanasios Vakalis (*Dinner for Few*, Grieķija).

Lietuviešu filmā *Noisemaker* skarts sāpīgs temats – sarūkošo skolu skaits Lietuvā audzēkņu trūkuma dēļ;

Kinoteātra pagalmā pirms filmu demonstrēšanas

Uz sarkanā paklāja pie *Egyptian Theatre*; no kreisās: Brigita Jerumane, Aivars Jerumanis, Nora Mičule

No kreisās: igauņi Kristi Heinsoo, Aeliita Hinrikus, Jaak Treiman, Helena Sindy, Christel Stromberg

Brigita Jerumane un Nora Mičule (labā pusē) pie latviešu filmas „Izaiduma gads” reklāmas

filmā *Eddy* itaļu režisors ataino teroristu uzbrukumus bērniem un brīvprātīgajiem ārstiem Sīrijā; grieķu filmā *Dinner for Few* režisors sarkastiski atspoguļo nevienlīdzīgo resursu sadali, kas izraisa badu.

Skatītāji pēc filmu noskatīšanās tika pacienāti ar *Piper-Heidsieck* šampanieti, kas skaitās īpaši smalks.

Pilnmetrāžas mākslas filmas tika izrādītas Santamonikā, *Aero Theatre*. Latvijas filmas „Izlaiduma gads” nosaukums nezin kāpēc bija tulkots *Lesson*, pareizāk būtu *Graduation Year*, turklāt arī Bulgārijas filmai bija nosaukums *Lesson*.

Nesen bija izdevība noskatīties Latvijas filmas „Sapņu komanda 35” un „Mammu, es tevi mīlu”, un gribējās domāt, ka „Izlaiduma gads” būs tikpat pozitīva – par centīgiem vidusskolas audzēkņiem, viņu sapņiem, cerībām, cenšanos pārvarēt grūtības.

Filmas „Izlaiduma gads” režisors Andris Gauja ir žurnālists, studējis drāmaturģiju, rakstījis scēnārijus tālrādes raidījumiem, piecus gadus bijis raidījuma „Bez tabu” žurnālists un producents, mūzicē grupās „Suņa stunda” un „Dodo”. Andrim Gaujam ir vairākas dokumentārfilmas – „3000 km līdz Apsolītajai zemei” (2006) par ebrēju kopienu Latvijā, „Viktors” (2009), kuŗas varonis cīnās un zaudē cīņu ar vēzi, „Ģimenes lietas” – par ģimeni, kuŗā brālis precējies ar māsu.

Aero Theatre zālē sēdēja apmēram 25 apmeklētāji, no tiem kādi 15 bija latvieši. Pēc izrādes daloties iespaidos, filma bija patikusi tikai dažiem latviešiem, citu komentāri – bērnišķīga, samākslota. Radās pat vēlēšanās režisoru ieplaukāt – labi, ka viņš nebija atbraucis! Latvijā recenzentu un skatītāju atsauksmes par filmu ir pretrunīgas. Filma izraisījusi ļoti lielu interesi, bet presē ziņots, ka skatītāju vērtējumi ir atšķirīgi – vieni filmu slavē, citi prasa atpakaļ naudu par biļetēm. Arī kritiķu domas dalās – Nacionālā kino centra vadītāja Dita Rietuma raksta, ka filmā jūtams „patiesības nervs”, laba profesionālo un neprofesionālo aktieŗu sadarbība, toties mūzikas žurnāliste Daiga Mazvērsīte ir sašutusi par galvenās varones, skolotājas, morāles trūkumu, kā arī neliterāro leksiku. Psihoterapeuts Ansis Jurģis Stabingis filmu atzīst par izcili, kinokritiķis Viktors Freibergs paziņojis, ka publiski par filmu neizteiksies, Eiroparlamenta deputāts Artis Pabriks slavē kā labu Eiropas stila un līmeņa filmu, kritiķis Ģirts Luste filmai dod viszemāko vērtējumu. Pie vienas no recenzijām tīmeklī kāds pierakstījis: „Latviešu režisori ar retiem izņēmumiem veido drūmas, nomācošas un depresīvas filmas.”

Stīvens Daltons (Stephen Dalton) recenzijā izdevumā *The Hollywood Reporter* raksta: *Gauja's crafted debut feature is full of subtle observation and tingling tension.*

Filma pērn izrādīta Ziemeļamerikas A klases kino-

festivālā – Monreālas Pasaules filmu festivālā, Bergenas Starptautiskajā kinofestivālā Norvēģijā, Čikāgas Starptautiskajā kinofestivālā, kur iekļauta Pasaules filmu izlasē; Vācijā Kotbusas filmu festivālā izraudzīta starp labākajām Austrumeiropas filmām.

Filmu „Izlaiduma gads” drīkst skatīties pusaudži tikai no 16 gadu vecuma – mazliet smieklīgi, jo vēl jaunāki padsmitnieki tīmeklī un savos viedtālrunus noteikti redzējuši daudz ko netikumīgu.

Scēnārija autori ir Lauris Gundars un Andris Gauja, mūzikas autors arī Andris Gauja, galveno lomu tēlo aktrise Inga Alsiņa-Lasmane. Filmas darbība notiek Latvijā, Francijā un Krievijā, filma montēta Igaunijā, tās pēcapstrāde veikta Indijā. Filma producēta studijā *Riverbed* (Latvija) sadarbībā ar *Mojo Raiser Production* (Latvija) un *Horosho Production* (Krievija).

Filma sākas ar ainu, kuŗā jauna sieviete mazgājas un, viņai iznākot no duŗas kabīnes, tuvplānā nezin kāpēc parādītas sievietes kailās krūtis. Šī sieviete ir jauna skolotāja Zane Sirmā, viņa sāk audzinātājas darbu izlaiduma klasē, kuŗā māca arī krievu valodu. Pirmajā skolas dienā Zane paziņo, ka ar audzēkņiem „nedraudzēsies”, bet nekavējoties cenŗas viņus piekukuļot – piedāvā ārā cienāties ar kompotu, ko pati salej glāzēs. Drīz vien viņa aicina skolēnus uz savu māju, kur notiek burziņi ar alkohola lietošanu, vairāki pārīši tur-

Pēc filmas „Izlaiduma gads” izrādes 26. septembrī pie *Aero* kinoteātra Santamonikā; no kreisās priekŗā: Diane Citrona, Daina Reimane, Lisa Edmondsone, Dāvis Reins, Anna Ābele, Guna Jostsone, Diāna Zaķe; aizmugurē: Dace Reimane, Aija Reimane (aizsegta), Maija Paegle, Ivars Mičulis, Tamāra Rūse (filmu noskatījās arī Andris Blāķis, Astra Moora, Dace un Valdis Pavlovski, Eduards Reimanis)

Aivars Jerumanis pie *Egyptian Theatre* iepazīnās ar simpātisku studentu, kas Ņujorkā apgūst filmēšanas mākslu, un izraisīja viņā lielu interesi par Latviju

pat pārnakšņo. Zane grib iemantot audzēkņu cieņu, bet izvēlas aplamas metodes. Zanē iemīlas viens no izlaiduma klases audzēkņiem, uzaicina skolotāju ceļojumā uz Parīzi, kur sākas abu intīmās attiecības, un par tām drīz vien uzzina visa klase. Notikušais nav nekas jauns – tādi gadījumi bijuši arī vairākās ASV skolās un droši vien citās valstīs. Un vai tad ikviens no mums nav kādreiz iemīlējis savā skolotājā? Tomēr ir zināma robeža, ko nedrīkst pārkāpt. Skolotājam vienmēr jābūt paraugam, jāievēro distance, jāapzinās milzīgā atbildība.

Protams, filmās un grāmatās jāatspoguļo arī negatīvas parādības, jo tās palīdz apjaust, kas ir pareizi, kas nepareizi. Taču var notikt otrādi – ne viens vien negatīvo atzīst par *cool*. Filmā vairākas meitenes Zani idealizē un vēlas kļūt par tādu pašu skolotāju kā viņa. Visvairāk pārsteidz Zanes bezatbildība, kad viņa nevis palīdz skolēnam, ko piekāvis viņas iemīļotais, bet abi kopā aizbēg uz kādu Krievijas pilsētu, kur, iespējams, gaida pavisam drūma nākotne.

Latvijas filmas ASV nerāda bieži. No vienas filmas tāpat kā no viena cilvēka bieži izdara secinājumu par visu valsti. Ir pamatotas bažas, ka ārzemniekiem, noskatoties filmu, rodas priekšstats – Latvijā gan ir sliktas skolas, neaudzināti, izlaidušies jaunieši, neprasmīgi skolotāji, arī... daudz resnu cilvēku.

Dzirdēts diezgan asprātīgs joks: „Mediķu kļūdas aprok, inženieru kļūdas sabrūk, bet skolotāju kļūdas staigā pa pasauli un taisa jaunas kļūdas!”

Skola, tāpat kā baznīca, ir svēta vieta. Visiem vecākiem, skolotājiem un skolēniem ļoti ieteicams izlasīt lielisko Mariannas Ieviņas grāmatu „Skola ir maza valsts”.

Filma „Izlaiduma gads” atklāj, kas notiek, ja šajā mazajā valstī neievēro likumus, pie kā var novest visatļautība un bezatbildība.

Jauns latviešu uzņēmums Losandželosā *Printful*

Kuŗš latvietis gan nav „draugos”, tas ir, 2004. gada martā izveidotajā tīmekļa vietnē www.draugiem.lv?

Draugiem.lv paspārnē izveidoti vairāki uzņēmumi, viens no tiem – *Printful* – Losandželosas piepilsētā *Chatsworth*. Vispirms to atvēra Burbankā, bet tur telpas kļuva par mazām. Viens no uzņēmuma darbiniekiem, Dāvis Siksnāns uzaicināja vairākus latviešus atbraukt uz uzņēmuma jauno vietu. Viņš sagaidīja pie durvīm, izrādīja telpas un pastāstīja par uzņēmuma darbu. Tajā apdrukā krekliņus pieaugušajiem un bērniem, kā arī citus produktus – spilvenus, somas, priekšautus, krūzītes, veido izšuvumus uz cepurēm, gatavo plakātus ar dažādiem interesantiem teicieniem, saukļiem, ko pasūtīnātājs pats var izvēlēties. Visiem produktiem ir augsta kvalitāte. Telpu ir daudz un lielas, uzņēmums plāno darbu paplašināt, iegādātas modernas mašīnas, darbs rit sekmīgi, vadītājiem ir iecere atvērt filiāli austrumkrastā.

Printful vajadzīgi darbinieki vairākās nozarēs: klientu apkalpošanas, pārdošanas, uzņēmumdarbības attīstīšanas, digitālās sietspiedes, ražošanas, ekomercijas konsultācijas. Uzņēmumā valda draudzīga gaistone, telpās skan mūzika, darbiniekiem iespēja atpūsties, paēst. Birojā strādā latvieši, kuŗi ir krietni noslogoti, tā ka reizēm pat pārnakšņojot darbavietā. Pieteikties darbā var, nosūtot aprakstu par sevi un motīvēcijas vēstuli:

darbs@theprintful.com

Uzņēmuma vietne tīmeklī: www.theprintful.com

Tajā iespējams uzzināt, kādi ir produktu pasūtīnāšanas noteikumi, cik ilgā laikā darbs tiks veikts u. tml.

Viesos latviešu uzņēmumā *Printful*, no kreisās: uzņēmuma darbinieks Dāvis Siksnāns, Nora Mičule, Guna Jostsone, Dāvis Reins

Jūlija Plostniece tagad arī režisore

Jūlija Plostniece piedalījies visās dziesmuspēlēs, ko pēdējos gados iestudējuši Losandželosas latvieši, viņa ir viena no galvenajām aktrisēm *Unleashed Theatre*, kas atradis mājvieta ir *Lutheran Church St Matthew's* paspārnē – *11031 Camarillo St., North Hollywood, CA 91602*.

Teātrī 30. oktobrī bija pirmizrāde četrām īsām dziesmuspēlēm (*The Charmed Life*, *The Alleged Adventures of Blenderman*, *Climb the Smallest Mountain*, *HMS Headwind*) ar kopējo nosaukumu *A Feast of Snacks*, bet Jūlija Plostniece nevienu lomu netēloja, viņa bija režisore!

Dienas izrāde bija 1. novembrī un vēl sešas izrādes novembra pirmo trīs nedēļu piektdienās un sestdienās.

Izrāde bija tikai stundu gaŗa, bet tās laikā skatītāji varēja krietni izsmieties par dažādām jocīgām savu laika biedru (varētu arī teikt – paši par savām) izdarībām. Dziesmuspēļu mūzikas un teksta autors ir Maikls Gordons Šapiro (Michael Gordon Shapiro), *The Charmed Life* arī Marks Harvejs Levins (Mark Harvey Levine). Mūzika skanēja gandrīz nepārtraukti, aktieŗi dziedāja daudz dziesmu, klavierpavadījumu spēlēja Tonijs Gonzales (Tony Gonzalez). Stunda pagāja ļoti ātri, skatītāji nemaz negribēja iet projām. Aktieŗus derētu uzaicināt šo uzdevumu parādīt latvieŗu namā!

Informācija pat teātri: www.theatreunleashed.org

Lolita Ritmane ar partneriem komponējusi mūziku dokumentārfilmāi

Kalifornijas filmu institūts (California Film Institute) kopš 1978. gada Millvalijā (Mill Valley) rīko gadskārtēju filmu festivālu – *Mill Valley Film Festival* (MVFF), šogad no 8. līdz 18. oktobrim. Tajā izrādīja režisora Skota Šeparda (Scott Sheppard) dokumentārfilmu *An Act of Love*, kam mūziku komponēja „Dinamiskie mūzikas partneri” (Dynamic Music Partners) – draudzīgā trijotne Lolita Ritmane, Maikls Makkviščins (Michael McCuiston) un Kristofers Kārters (Kristopher Carter). Filmā atspoguļotas pretrunas, kādas radušās metodistu baznīcā, mācītājam Frankam Šēferam (Frank Schaefer), aizstāvot dzimumu līdztiesību. Filmu atzinīgi novērtēja skatītāji *An Act of Love* 38. MVFF ieguva balvu – *Audience Favorite, Silver Award – 2015 Valley of the Docs*.

No kreisās: Lolita Ritmane, Daira Papalardo un Andra Staško pēc filmas pirmizrādes 12. aprīlī

Paulam Berkoldam jauna loma

Los Angeles Times š. g. 2. novembrī bija ievietots mūzikas kritiķa Marka Švēdes (Mark Swed) raksts par *Hopscotch*, operas izrādi 24 limuzīnos. Katrā no tiem varēja iekāpt tikai četri klausītāji, kuŗi biļeti nopirkuši iepriekš. Limuzīnos, kas braukāja pa Loandželosas centru, Elizijas parku un *Boyle Heights*, tika izspēlēti dažādi operas epizodi, vairāki veidoti kā animācijas filmas. *Hopscotch* operu komponējuši seši Loandželosā dzīvojoši komponisti un arī tekstu rakstījuši seši vietējie autori. Režisors – jauneklīgais, enerģiskais Juvels Šarons (Yuval Sharon). Operas libretam izmantota Argentīnas rakstnieka Džulio Kortazara (Julio Cortázar) 1963. gadā sarakstītā novele *Hopscotch*.

Marks Svēde raksta, ka nevar runāt par kādu īpašu jaunumu – komponista Roberta Morana izrādē *39 Minutes for 39 Autos* 1969. gadā Sanfrancisko bijuši iesaistīti 100 000 dalībnieki, daudzās Loandželosas vēsturiskās vietās 30 gadu laikā koncertējis kamerģimnāzijas ansamblis, un jau baroka laikmetā operām bijuši vairāki komponisti un libretu autori.

Hopscotch ir stāsts par mīlētājiem Luchu un Orlando, viņus tēlo vairāki sōlisti, viens no viņiem bija Pauls Berkolds. Solistiem bija nepieciešama izturība, jo vienā dienā 24 reizes jāatkārto viens un tas pats. Mūzikas kritiķis radio atzinīgi novērtēja Paula Berkolda un Luchas lomas tēlotājas Mišelle Šakte (Michelle Shocked) dziedājumu: <http://www.kcrw.com/news-culture/shows/opening-the-curtain>

Biļetes braukšanai limuzīnā bija diezģan dārgas, bet tajos notiekošo bez maksas varēja noskatīties uz galvenās skatuves *Central Hub at Southern California Institute of Architecture* (350 Merrick Street).

„TE NU MĒS ESAM” izrāde – ar solistiem, ansambli, orķestri, kori, videofilmām

Sestdien, 2016. gada 30. janvārī plkst 7.00

Lūdzu rezervēt biļetes, zvanot vai rakstot Andrai Staško, tālr.: 818-807-7259

e-pasts: andra.stasko@sbcglobal.net

Biļešu cena \$25 (laba Ziemsvētku dāvana!)

Neaizmirstams ir Rietumkrasta latviešu XVI Dziesmu svētkos Sanhosē redzētais uzvedums „Te nu mēs esam”. Bija prieks dzirdēt pazīstamās dziesmas, gan tās, ko savulaik dziedāja Portlandes jauniešu ansamblis „Dzintars”, gan no dziesmuspēlēm „Tas vakars piektdienā”, „Eslingena”, „Vēstule no Losas”, „Kabarremonts”, „Turp un atpakaļ”. Lolitas Ritmanes, Brigitas Ritmanes Džeimsones, Marka Matsona mūzika un Andŗa Ritmaŗa vārdi izraisa emocijas, atsvaidzina atmiņas. Ne mazāk aizkustināja Ulŗa Marchilēviŗa un Ārijas Elksnes dziesma „Lūgums”, ko dziedāja Māra Zommere, Andrim Matsonam spēlējot klavierpavadījumu, kā arī Marka Matsona „Izsapņosim vēlreiz” (Brigitas Ritmanes vārdi). Uzveduma beigās Renāra Kaupera komponēto „Mana dziesma” ar Ingas Cipes vārdiem dziedāja viss ansamblis, viņiem pievienojās aizkulises darbinieki, viņu ģimenes locekļi un publika. Ļoti ceru, ka šo izcilo izrādi būs iespēja noskatīties latviešu centros arī ASV vidienē, austrumkrastā un Kanadā. Sirsnīgi iesaku uzlūgt un atbalstīt „Te nu mēs esam” ansambli.

Aivars Osvalds

Septembra sākumā Rietumkrasta latviešu XVI Dziesmu svētkos Sanhosē deĵoju tautasdeĵu lieluzvedumā, noklausījos kopkoŗa koncertu un noskatījos Losandŗelosas talantīgo latviešu uzvedumu „Te nu mēs esam”. Izrādes sākumā tīmeklī uz ekrāna dzirdams jautājums „Kas ir latvietis?”, un tad sākas atbildes meklēšana. Uzveduma laikā smējos, dziedāju līdzī, reizēm pat notraucu asaru. Mani pārņēma prieks, jutos lepna, ka esmu latviete.

Ilze Anna Puķīte

Rietumkrasta vasaras vidusskolas „Kursa” absolvente

Mums viens no jaukākajiem Rietumkrasta XVI latviešu Dziesmu svētkos likās uzvedums „Te nu mēs esam” – tas izraisīja pārsteigumu, emocijas, ko grūti paturēt tikai pie sevis. Baudot mākslinieku priekšnesumu, reālā pasaule kaut kur pazuda. Izrunātie vārdi, atskaņotās melodijas, uz ekrāna redzamie attēli un videoprojekcijas kŗudināja prātu un sirdi, radīja līdzpārdzīvojumu, kas ne mirkli neatslāba, tikai pieauga, brīžiem liekot pasmaidīt, dziedāt līdzī, kavēties atmiņās, pārdomās, notraukt neapturamas asaru tērcītes. Klausītāji guva pārliecību, ka īstens latvietis lepojas ar savu izcelsmi, zina savas tautas vēsturi, dzīvo līdzī citu tautieŗu sasniegumiem, pat ja viņi ikdienā nerunā latvieŗu valodā, ja apkārt neŗalc bērzu birzis.

Koncerta beigās gan dalībnieki, gan klausītāji bija uz vienas nots: mēs esam lepmi un laimīgi, ka esam latvieŗi, ka uz zemeslodes ir brīnumskaista zeme un valsts Latvija, ka neatkarīgi no tā, kur mēs esam, tā vienmēr ir ar mums – mūsu sirdī.

Uzvedumā izvēlētās dziesmas, tēŗpi, profesionālais mūzikālais pavadījums, izmantotie plaŗsaziņu līdzekļi, choreogrāfija bija baudījums klausītāju un skatītāju acīm, ausīm un dvēselei. Ar cieņu un apbrīnu vērojām mākslinieku saskaņoto un precīzo darboŗanos uz skatuves.

Ir liels prieks par visiem āŗzemju latvieŗiem, kuŗi saglabājuŗi latvietību un turpina to uzturēt nākamajās paaudzēs.

Cēsu jauktā skolotāju koŗa „Beverīna”

koriste Sandra Trēziņa

Latvijas meŗa darbinieku vīru koŗa Silvicola”

diriģents Ēriks Derums

Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībnieku un lāčplēšu atceres sarīkojums

Dienvidkalfornijas Daugavas Vanagu apvienības sarīkojumā 1. novembrī, Visu svēto dienā, lūgšanu teica Aivars Jerumanis, pieminot Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībniekus – varoņus, kuŗi ziedoja savu dzīvību par Latvijas neatkarību. Viņš atgādināja, ka Latviešu strēlnieku bataljons dibināts 1915. gadā un Latvijā 28. oktobrī ar militāro godu Brāļu kapos pārbedītas Tīrelpurvā atrastās, Latviešu strēlnieku bataljonā dienējušā, Ziemsvētku kaujās 1917. gada 5. janvārī kritušā Andreja Kurpnieka mirstīgās atliekas. Andrejs Kurpnieks pēc nāves apbalvots ar Sv. Jura ordeni.

Brāļu kapos apbedīti vairāk nekā 2000 Latvijas atbrīvošanas cīņās – no 1915. līdz 1920. gadam– kritušie.

Svētku runu „Ceļš uz neakarīgu Latvijas valsti” teica DK DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins. Himnām pavadījumu spēlēja Nora Mičule, priekšnesumus bija sagatavojuši Sandra Ozolīte, viņa lasīja dzejoļus, dziedāja un ar vijoli atskaņoja vairākus skaņdarbus, klavierpavadījumu spēlēja pianiste Līga Ceriņa.

Sarīkojumā bija ieradušies viesi no Latvijas (Škrabu ģimene) un Austrālijas – DV Austrālijas valdes vadītājs, Latvijas Zinātņu akadēmijas akadēmiķis, Latvijas vēstnieks ANO no 1997. līdz 2001. gadam, 6. Saeimas deputāts, prāvests Jānis Priedkalns ar dzīvesbiedri dr. Ilgu Vēveri. Pirms pārceļšanās uz dzīvi Austrālijā Ilga Vēvere bija Latvijas onkoloģijas centra Staru terapijas bloka vadītāja.

Jānis Priedkalns un Ilga Vēvere dzīvo Adelaidē. Ilga Vēvere ir Austrālijas vanadžu vadītāja, sarīkojumā viņa teica īsu, sirsnīgu uzrunu.

Bagātīgu cienastu bija sagādājusi DK DV vanadžu kopas priekšiece Inguna Galviņa ar palīgiem.

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkuŗā laikā un jebkuŗam sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993

**1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com**

Ilga Vēvere

No kr.: pianiste Līga Ceriņa, DK DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins, sōliste un vijolniece Sandra Ozolīte

Viesi no Latvijas, no kreisās: Dace Škrabe, Raivis Škrabe, Kuldīgas novada Vārmes pagasta amatierteātra režisore Lida Čevere, Marta Škrabe

Sandiego latviešu skola

Sandiego latviešu skolā patlaban mācās 13 bērnu, kuŗu vecums ir no 9 mēnešiem līdz 4 gadiem. Bērni skolā mācās valodu, un vecāki aicināti bērnus vest reizi mēnesī uz ticības mācības stundu, ko vada mācītājs Mārtiņš Rubenis. Informācija *Facebook* – Latviešu skola Sandiego, vai rakstot **Sandrai Gotlaufai**: gotlaufa@gmail.com

Ziedojumi DK latviešu biedrībai

Amerikas latviešu palīdzības fonds – \$30; Edīte Brauķe – \$20; Inese Edvarda – \$50; Māra Eskaheda – \$10; Zigmunds Gučkovs – \$25; Maiga Volfa – \$200.

Taps filma „Latvieši” – *The Latvians*

DK Latviešu biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis parakstīja līgumu ar producentu Robertu Klainu (Robert Kline) par filmu *The Latvians*, kas varētu būt gatava nepilnu divu gadu laikā.

Roberts Klains 20. un 27. septembrī viesojās Losandželosas latviešu namā un iepazīstināja ar savu ieceri. Visus sapulcējušos latviešus, protams, interesēja, kā un kāpēc viņam tāda radusies. Producents pastāstīja, ka sadraudzējies ar Latvijas goda konsulu Dienvidkalifornijā Juri Buņķi, ciemojies pie viņa un dzirdējis latviešu koŗa mūziku. Dziedāšana viņu tā ietekmējusi, ka gribējies vairāk iepazīties ar Latviju un latviešiem.

Roberts Klains beidzis *Union College* Ņujorkā, iegūstot bakalaura gradu vēsturē. Viņš strādājis *MCA-Universal*, kur producējis filmu *Firing Line*, pēc tam desmit gadu *20th Century Fox* studijā, palīdzot producēt miniserijas *How Green Was My Valley* un *Orson Welles: Great Mysteries*. R. Klains *ABC/Hearst* palīdzējis izveidot televīzijas raidceļu *Lifetime*. Dienvidkalifornijas universitātē 1987. gadā R. Klains sāka vadīt kursu *The Vietnam Experience* un 1993. gadā producēja Olivera Stouna (Oliver Stone) filmu *Heaven and Earth*. *Discovery Channel* viņš producēja filmu *Desert Storm* (1991) un *9-11* (2002). Raidceļam *Movie Channel* R. Klains intervējis režisorus Martinu Skorsēzi (Martin Scorsese) un Ronu Hauardu (Ron Howard). R. Klains un viņa dzīvesbiedre Stefānija Heredija (Stephanie Heredia) ir autori dokumentārfilmā *On the Wings of Penguins* par Dienvidāfrikas pingvīnu dzīvi.

Roberts Klains 2010. gadā producējis filmas *Ronald Reagan: An American Journey* un 2012. gadā *The Clintons: An American Odyssey*. Viņš ir režisors dokumentārfilmām *Operation Welcome Home* (1991) un *JFK Remembered: 50 Years Later* (2013)

Dienvidkalifornijas universitātē Roberts Klains strādājis 25 gadus, viņš ir politisko zinātņu profesors. Viņa jaunākie projekti – 90 minūšu dokumentārfilma *Afghanistan and Beyond: The Search for Osama Bin Laden*, filma par *Greenpeace* kustību *Warriors of the Rainbow*, divu stundu dokumentārfilma par Tedi Kenediju, *Rescue in Denmark* – par ebrējiem, kuŗus Otrā pasaules kara laikā no bojāejas izglāba dāņi, un – *The Latvians*.

Robertam Klainam ir ļoti plašs interešu loks, liela pieredze, tātd droši varam viņam uzticēties un uz viņu paļauties.

Producents sadarbosies ar vairākiem Dienvidkalifornijas latviešiem – Andru Berkoldu, Paulu Berkoldu, Lolītu Ritmani, goda konsulu Juri Buņķi, žurnālistu Edgaru Andersonu un citiem.

Pēc pārrunām 20. septembrī DK Latviešu biedrības telpā; no kreisās: Ivars Mičulis, Roberts Klains, Lolīta Ritmane, Teodors Liliensšteins, Valdis Pavlovskis, Edgars Andersons

Līgums parakstīts 27. septembrī; no kreisās: Andra Berkolda, Roberts Klains, DK Latviešu biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis

Meklē pavadoni pa Losandželosas apkaimi

Lūdz atsaukties latvieti (angļu valodas pratēju), kam ir autovadītāja tiesības un kas laikā no 7. decembra līdz 15. decembrim varētu divas sievietes no Latvijas (viņas būs apmetušās Hermosa Beach) pavadāt pa Losandželosas un tuvākās apkāmes (Santamonikas, Venices, Holivudas) ievērojamākām vietām.

Samaksa pēc vienošanās.

Zvanīt vai rakstīt Dacei Zomerei,
tāl: 310-403-3218;

e-pasts: dachux@icloud.com

Ardievas Romulam Andrim Gārškim Jr.

Š. g. 19. septembrī *Church of the Lakes* (Lake Hughes, CA) pēdējā gaidā izvadīja 12. jūnijā mirušo Romulu Andri Gārški Jr. (dzimis 1953. gada 2. maijā); no kreisās: Romula Andra Gārška Jr. brālis Laimonis Juris Gārškis, Richards Čanka (Richard Canka), māsa Marika Gārške Čanka, dzīvesbiedre Terija Ašmora (Terre Ashmore), viņas mazdēls Neits (Nate), māsa Ligita Gārške Reika (Rake), māsa Monika Gārške Olsona, viņas dzīvesbiedrs Deniss Olsons (Dennis Olson)

Sēž (no kreisās): Valdis Ķeris, Marika Gārške Čanka, Jānis Ripa, Ligita Gārške Reika, Laimonis Juris Gārškis, Monika Gārške Olsona; stāv: Richards Čanka, Maija Caune

Romula Andra Gārška Jr. izvadīšanas ceremonija notika *Lake Hughes* 19. septembrī *Church of the Lakes* plkst. 2.00 dienā. Pēdējos mūža gadus Romuls Andris Gārškis Jr. pavadīja aprūpes namā *Lake Hughes* un bieži apmeklēja šo baznīcu. Baznīcā aizgājēja māsa Monika Gārške Olsona un Marika Gārške Čanka (viņa dzīvo Zviedrijā) sirsnīgi pieminēja brāli, mācītājs teica svētības vārdus un, spēlējot ģitaru, nodziedāja dziesmu. Dzīvesbiedre Terija Ašmora baznīcā bija novietojusi Romulam Andrim Gārškim Jr. nozīmīgus priekšmetus – kollāžas, tvartus, automašīnu modeļus, grāmatas un fotografijas. Pēc piemiņas dievkalpojuma draudzes

locekļi un Anonimo alkoholiķu kluba biedri baznīcas apakšējā stāvā bija sagatavojuši maltīti. Ligita Gārške Reika, atceroties brāli, uzsauca tostu. Romuls Andris Gārškis Jr. rēgulāri apmeklēja AA sanāksmes, un vairāki kluba biedri dalījās savās izjūtās, pastāstot, kā Romuls ietekmējis viņu dzīvi, nožēloja viņa pāragro aiziešanu ļaunas slimības dēļ.

Pie sienas bija stends ar fotografijām – Romuls bērnībā, jaunībā, pēdējos dzīves gados.

Beigās Laimonis Juris Gārškis (tagad dzīvo Latvijā) sirsnīgi pateicās visiem, īpaši latviešu draugiem, kuŗi atnāca uz brāļa izvadīšanas ceremoniju.

Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā Juris Buņķis palīdzēja izglābt Egejas jūrā slīkstošus bēgļus

Plastikas chirurģs Juris Buņķis oktobrī lasīja lekcijas Austrijas estētiskās un rekonstruktīvās plastikas chirurģiem Zalcburgā un pēc tām dr. Valters Jungvirts (Walter Jungwirth) uzaicināja viņu kopā ar dzīvesbiedri Tīnu doties uz Kusadasi Turcijā, un no turienes ar jachtu aizbraukt uz Grieķijas salām Samosu un Patmosu. Pusceļā no Turcijas uz Grieķiju Egejas jūrā ceļotāji ieraudzījuši peldošu cilvēku, piebraukuši tuvāk un izvilkuši viņu no ūdens. Tas bijis kāds sīrietis, kopā ar vairākiem citiem bēgļiem viņš ūdenī bijis septiņas stundas, nosalis, noguris, izsalcis. Nākamās pusstundas laikā izdevies pamanīt vēl četrus bēgļus un izglābt arī viņus. Bēgļiem iedoti dvieļi, segas, jachtas īpašnieks Valters Jungvirts šķīroties katram uzdāvināja sporta kreklu ar gažām piedruknēm un 20 euru. Bēgļu vecums – apmēram 25 gadi, trīs no Sīrijas un divi no Palestīnas, kuņģi dzīvojuši Sīrijā. Viņi bēg no kara, šķērsojot Turciju, iedami naktī, izvairoties no ceļiem. Turku zvejnieki par pārvešanu pieprasot €2500, bet viņi ļoti riskē, jo bēgļus pārvadāt aizliegts ar likumu, par to draud laivas konfiskācija, naudas vai pat cietuma sods. Bēgļu mērķis bijis Nīderlande, Austrija vai Vācija, kur dzīve ir labāka.

Jachta apmēram pēc divām stundām sasniedza Samosas salu, un ostā bēgļiem ieteikts reģistrēties policijā, pēc tam viņus ar prāmi pārved uz Atēnām un no turienes uz Grieķijas ziemeļu robežu. Valtera Jungvirta jachta reģistrēta Delaverā, tās mastā plīvo ASV karogs. Bēgļi nemitīgi atkārtoti „Paldies, Amerika!” un daudzkārt pateikušies par izglābšanu.

Intervija ar dr. Juri Buņķi ievietota izdevumā *Aesthetics Insider*. Raksta pilns teksts izlasāms:

<http://aestheticinsidernews.com/oc-plastic-surgeon-rescues.../>

Latvijas goda konsuls DK dr. Juris Buņķis, Tīna Buņķe (vidū) un pieci izglābtie bēgļi

Jachta laimīgi sasniegusi Samosas salas ostu, bēgļi pateicās dr. Jurim un Tīnai Buņķiem; priekšā divi ostas darbinieki

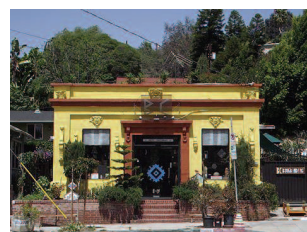
Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; www.baltic-crossroads.com

Galerijā var iegādāties
baltiešu rotas, grāmatas,
gleznas, plakātus,
fotografijas

Galerija atvērta katru dienu;
mēneša pēdējā piektdienā
plkst. 8.00 saviesīgs vakars

Turnīrā Losandželosā piedalījās 22 sportisti;
nākamais novusa turnīrs notiks
5. decembrī Lasvegās!

Dubultspēlēs 1. vietā Oļģerts Vinklers (Kanada) /
Jānis Daugavietis; 2. Edijs Leimanis / Ēriks Remess;
3. Džeimss Pinpins / Jānis Legzdiņš

Labi noskiets pusmaratons

Karolīne Linde 11. oktobrī Longbīčā skrēja pusmaratonu –10,9 jūdzes.

K. Lindes rezultāts – 02:00:15. Apsveicam!

Novusa turnīrs Sanfrancisko

Sanfrancisko latviešu draudzes namā 10. oktobrī notika novusa turnīrs *San Francisco Golden Cup 2015*

Vīriešu sacensībās

1. Jānis Daugavietis

2. Armands Ābelītis

3. Atis Blāķis

Sieviešu sacensībās

1. Izabella Kanitskija

2./3. Aija Reimane

Dubultspēlēs:

1. Atis Blāķis / Andris Boršteins

2. Armands Naumovs / Armands Ābelītis

3. Jānis Daugavietis / Jānis Krūmiņš

Sieviešu sacensībās 1. vietā Ilona Kojaloviča;
2. Zane Khana; 3. Katerīna Blāķe

Vīriešu sacensībās 1.vietā Atis Blāķis;
2. Agris Priede; 3. Mārtiņš Leikarts
Mārtiņš Leikarts ieguva arī turnīra snaipeņa –
precīzākā spēlētāja titulu

Jaungada balle

31. decembrī plkst. 8.00

Losandželosas latviešu namā, 1955 Riverside Drive
Mūzika – Tālis Valdis; vietējo talantu priekšnesumi

*Nesēdēsim gada pēdējā vakarā mājās,
pulcēsimies latviešu namā, dziedāsim dejosim,
līksmi sagaidot 2016. gadu!*

Vietas pie 8 personu galda rezervēt, zvanot
Dāvim Reinam: 818-406-1589

Lūgums pieteikties laikus, lai zinātu, cik personām
jāgatavo ēdiens

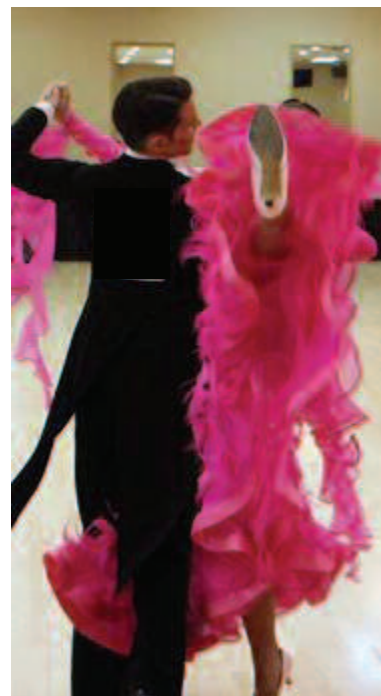
Čekus izrakstīt ar norādi: *Latvian Assoc. of So. CA*
un nosūtīt:

Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041

Aiciniet līdzīgi savus draugus cittautiešus!

Ieejas maksa \$50; (aukstais galds un šampanietis)
jauniešiem – \$25; skolēniem un bērniem ieeja brīva

Rīko Dienvidkalifornijas latviešu biedrība

Krāsaini baloni Makartura parka ezerā

No augusta beigām līdz oktobra vidum Makartura parka ezeru piepildīja 7000 izkrāsoti lieli baloni 4-6 pēdas diametrā. Balonus apmēram divu mēnešu laikā izkrāsoja, apzīmēja ar puķēm un zivīm vairāk nekā desmit tūkstoši apkaimes bērnu un pieaugušo.

Šo mākslas projektu – *The Spheres at MacArthur Park* – bezpeļņas organizācijas *Portraits of Hope* (<http://www.portraitsofhope.org>) vadītāji, brāļi Eds

un Bernijs Mēsiji (Ed & Bernie Massey) plānoja septiņus gadus, un pērn decembrī saņēma pilsētas valdes amatpersonu apstiprinājumu.

Savulaik viņi ar spilgtām krāsām izkrāsojuši Ņujorkas pilsētas taksametrus, lidmašīnas, 2010. gadā Losandželosas glābšanas staciju torņus.

Baloni vēlāk tika ziedoti vecčaužu centriem, sieviešu patversmēm, skolām un hospitāļiem.

Viļa Lapenieka mazmazmeita Ārija Rosenberga ciemojās Latvijā

Žurnāla „Ievas stāsti” š. g.

11.-24. septembra numurā ievietots Aivas Kanepones raksts „Balerīna, Lapenieka mazmazmeita”, kam pievienoti daudzi fotoattēli. Raksta autore tikusies ar baletdejotāju Āriju Rosenbergu (skatuves vārds Ārija Alekzander), viņai viesojoties Rīgā. Ārija augustā dejoja uz Dzintaru koncertzāles skatuves baleta zvaigžņu koncertā.

Ārija pastāsta par iespaidiem Latvijā, vecākiem Sarmu un Lorensu Rosenbergiem, vecmāmiņu Mirdzu Lapenieci, brāļi Evanu un māsu Elanu. Viņa bijusi Kinomūzejā un noskatījies Viļa Lapenieka ārzemēs radīto filmu „Kāds, kuŗa nav” pēc Mārtiņa Zīverta lugas, aizbraukusi uz Mērsragu, kur „Drāzēju” mājās dzīvoja Viļa Lapenieka brālis Ādolfs, peldējies jūrā un braukusi ar koka laivu. Ārija atklāj, ka vēlas biežāk būt Latvijā, dejojot uz Nacionālās operas skatuves, iemācīties valodu.

ANAHEIM BALLETT

The Nutcracker
Celebrating 29th Season
Catch the Spirit of the Season

THE CELEBRITY THEATRE AT THE RIVERSIDE RESORT	CITY NATIONAL GROVE OF ANAHEIM
Thursday, Dec. 3 • 7 p.m.	Saturday, Dec. 19
Friday, Dec. 4 • 7 p.m.	2 & 7 p.m.
Saturday, Dec. 5 • 3 & 7 p.m.	2200 E. Katella Avenue Anaheim, California 92806
Sunday, Dec. 6 • 3 p.m.	Tiered Seating: \$22, \$32, \$45
1650 S. Casino Drive Laughlin, Nevada 89029	Tickets: (714) 712-2700 ticketmaster.com
Tickets: (800) 227-3849 riversideresort.com	City National Grove of Anaheim Box Office

Anaheim Ballet is a 501(c)(3) not for profit organization. • Photography by Tom Lebeck

**Es meitiņa kā rozīte,
kā sarkana magonīt...**

2015. gada 3. janvārī Raita un Šanonas Raisjāņu ģimenē piedzima meitiņa Alise Emi

No kr.: Lara, Veljko, Emma, Mila Rose Saviči; mazā meitiņa Mila Rose dzimusi 2015. gada 1. oktobrī

Īpaši par otru mazmeitiņu Milu Rosi priecīgs vectētiņš Valdis Ķeris

**Lai aug mazais puisēniņš
tā kā stalts ozoliņš**

Foto: Līga Sviksa

Tomass Zeltiņš-Kalniņš nāca pasaulē 2015. gada 16. maijā; attēlā: vecāki Aija un Dainis ar dēliem Eduardu un Tomasu

A MOTHER GOOSE ACADEMY
Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com
www.amothergooseacademy.com

**Latviešu valodu var mācīties:
www.learnlatvianonline.com**

Losandželosas latvieši satiekas Rīgā

Losandželosas latvieši, aizbraucot uz Latviju, vienmēr cenšas tikties ar draugiem, kuŗi pārcēlušies uz dzimteni pavisam vai dzīvo tur daļēju laiku; septembrī Biruta Šulca (no kreisās) uzturējās Latvijā un Rīgā viesnīcas „Radi un draugi” restorānā tikās ar Silviju Tūbeli, Zili Dumpi, Ingrīdu Muižnieci un Ansi Muižnieku

Vairākus Losandželosas latviešus (arī dažus bijušos) kopā saveda mūzika – 8. oktobrī viņi devās uz Latvijas nacionālo operu, kur notika Bruno Skultes operas „Vilkaču mantinieci” izrāde (diriģents – Andrejs Jansons no Ņujorkas); no kreisās: Kārlis Millers, Silvija Millere, Silvija Tūbele, Selga Jansone, Edvīns Rūsis; aizmugurē: Daira Cilne, Juris Cilnis, Anita Millere Jansone, Mārcis Jansons (operu noskatījās arī Daina Biriņa, bet aizgāja pirms fotografēšanās)

„Pērkonītis” mācās jaunas dejas

Latvijas lielo Deju svētku vairākkārtējā virsvadītāja Gunta Skuja pēc Dziesmu svētkiem Sanhosē, viesojoties Losandželosā, latviešu namā tautasdeju kopai „Pērkonītis” vadīja meistarklasi, iemācīja jaunu skaistu deju – „Visu dienu Jumi dzinu”. Viņa atbildēja uz jautājumiem, pastāstīja par Deju svētkiem, cik ilgs ir dejas mūžs, kā svētkiem tiek komplektētas deju grupas, cik liela konkurence un daudz ko citu. „Pērkonīša” dejojājiem viņa injicēja „darbības poti”. Gunta Skuja bijusi Dziesmas Teteres skolotāja kopš 1988. gada.

Eksotisko dzīvnieku patversmē

Rosmondā *Exotic Feline Breeding Compound/Feline Conservation Center* 15. augustā notika gadskārtējais *Exotic felines* sarīkojums, viesojās *Working Wildlife* pārstāvji ar vairākiem dzīvniekiem, kuŗi bijuši filmās vai reklāmās. Apmeklētāji pusdienoja, piedalījās izložē, noskatījās vairākas filmas, reklāmas, iepazīnās ar *Steve Martin's Working Wildlife*.

Lisai Edmondsoni klēpī sēž *Tanya*, 25 gadus vecā kapučinpērtiķīte, pirātu biedrene filmā *Pirates of the Caribbean*. Viņai patīk sēdēt klēpī, bet tad noteikti jāmeklē blusas viņas kažociņā, kuŗu tur, protams, nav.

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
- *Income property* īpašumi
- Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
- Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
- *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi

12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA

Re/Max Estate Properties

310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309

Pozitīvas pārmaiņas

Pēc desmit gadu veiksmīgas darbības uzņēmumā *Shorewood Realtors* esmu sācis strādāt *Re/Max Estate Properties*. Gribu pateikties šejienes latviešiem par uzticību šo gadu laikā. Izvērtējot paveikto, saskaitīju, ka man bijis gods palīdzēt latviešiem divdesmit piecos no vairāk nekā 100 darījumiem. Kādi desmit darījumi bijuši ar cittautiešiem, kuŗus ieteikuši latvieši, kam biju palīdzējis iepriekš. Šādu uzticēšanos es augstu novērtēju! Katra gada beigās daļu no saviem ienākumiem, kas gūti darījumos ar latviešiem, esmu ziedojis gan namam, gan latviešu skolai. Pērku arī Ziemsvētku eglīti namam (ja to jau nav nopircis Eduards Reimanis). Jo vairāk darījumu, jo lielāki ziedojumi savējiem! Tas ir pašsaprotami.

Mani klienti zina, ka manu pakalpojumu kvalitāte ir augsta. Tā kā *Re/Max* ir labi pazīstams uzņēmums ne tikai *South Bay*, bet visā Amerikā, varēšu vēl sekmīgāk pārdot īpašumus ne tikai Losandželosā, bet arī Ventūras un Apelsīnu pagastā, kur bieži esmu palīdzējis gan latviešiem, gan cittautiešiem.

Atgādināšu, kādus pakalpojumus piedāvāju: dzīvojamā māju, dzīvokļu un „income property” pirkšana un pārdošana; mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā; nekustamā īpašuma īrēšana un apsaimniekošana; pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana; *Estate Executor* un citi nekustamā īpašuma pakalpojumi.

Es augstu novērtēju gan personiskās, gan uzņēmumdarbības attiecības, kādas man šo gadu laikā izveidojās ar daudziem šejienes latviešiem. Ceru, ka sazināsieties ar mani par jebkuŗu nekustamā īpašuma vajadzību arī nākotnē.

Mārtiņš Leikarts, MBA
Re/Max Estate Properties

Lasītājas vēstule

Pa visiem šiem gadiem, kopš esmu lasījusi DK latviešu Informācijas biļetenu, neatceros nevienu reizi, kad kāds raksts mani būtu īpaši aizkustinājis, bet oktobrī tādu bija trīs: raksts par Zvanniekiem, rakstiņš par Dainas Ābeles pusmaratona skrējienu un Gaļinas Kaņējevas vēstule par Speciālās olimpiādes Latvijas dalībnieku iespaidiem. Kaklā iemetās kamols, acīs saskrēja asaras.

Brigita Silīņa

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@sbcglobal.net

Biroja vadītāja **Sanita Vilgerte**, tālr.: 415-643-9926

Aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā –

Mārtiņš Andersons: 415-359-1886; 917-821-0440

Rankas pamatskolas skolotājas latviešu bērniem ārzemēs

piedāvā apgūt latviešu valodu; nodarbības notiek ar

skype palīdzību: <https://youtu.be/rIbmf5aKuPo>

Kalifornijas lietuviešu kreditapvienība (CLCU)

2806 Santa Monica Blvd., CA 900404; www.clcu.org

Tālr.: 310-828-7895; e-pasts: info@clcu.org

Izvadīšanas plānošana ar *Dignity Memorial*

Labā iespēja pasargāt ģimeni sēru brīdī.

Dignity Memorial ir:

- Izdevīgi norēķinu nosacījumi un atlaides, plānojot laikus;
- Līguma pārnesamība uz jebkuŗu pavalsti vai Kanadu;
- Palīdzība pēkšņas vai pāragras nāves gadījumā;
- Bērnu un mazbērnu aizsardzība;
- 100% servisa garantija.

Dignity Memorial plānošanas
konsultants Leons Platacis;
tālr.: 818-213-5906

Kalifornijas licences numurs 0K58348

Julianu Sondoru pieminot

Losandželosas lidostā 1997. gada 13. augustā Julians Sondors pasniedza man baltu rozi no rožu krūma, kas auga pie viņa mājām.

Pēc 18 laulības gadiem, 2015. gada 9. jūnijā guldot viņu Ventūras smiltājā (Ivy Lawn Memorial Park), kapā iemetu baltu rozi no tā paša krūma...

Julians piedzima 1924. gada 9. augustā Vārkavas pagastā Latgalē, pirmais piecu bērnu ģimenē. Vecāki pie Dundagas nopirka mežainu zemes gabalu „Silmači”. Paudzies Julains palīdzēja tēvam list līdumu, celt māju, bet gatavu to redzēt nedabūja, jo sākās Otrais pasaules karš. Līdz iesaukumam armijā Julians būvēja ceļus pie Ventspils. Mājas 1943. gada vasarā bija jāatstāj. Julians, būdams policijas pulka „Rīga” ierindnieks, kopā ar latviešu leģionāriem cīnījās Volchovas purvos, vēlāk Lietuvā ar partizāniem. Viņu smagi ievainoja kājā, to vajadzēja amputēt. Kopš 19 gadu vecuma Julians staigāja ar kruķiem, vēlāk ar dažādām protēzēm, pat 3,5 līdz 4 kg smagām, jo viņš bija divus metrus garš un līdz ar gadiem pieņēmas svarā.

Vācijā nebija viegli atrast pajumti un darbu. Kādu laiku Julians mitinājās Kulmbachā, Bavārijā, vēlāk Valkas pārvietoto personu nometnē, arī Nirnbergā. Julianam laimējās satikt katoļu priesteri Antonu Čamani, kuŗa brālis bija Svētā Krēsla latviešu pārstāvis Vatikānā. Viņš uzrakstīja galvojumu, un Julians 1952. gada janvārī ar kuģi iebrauca Ņujorkā, kur gan ilgi nepalika, drīz vien pārcēlās uz Kaliforniju.

Julians visu mūžu bija pateicīgs Dievam, uzticīgi kalpoja baznīcā un dažādās katoļu organizācijās. Ik svētdienu un svētku dienu viņš gāja uz Sv. Mises dievkalpojumu. Mēs katru ceturtdienas rītu pulksten 7.30 kopā gājām uz dievkalpojumu, jo ceturtdienā mēs salaulājāmies.

Ceļojot pa ASV, mēs katrā vietā, kur apmetāmies, pirms gulētiešanas uzmeklējām katoļu baznīcu, un no rīta gājām uz dievkalpojumu.

Julians kalpoja Svētā Vārda lūgšanu grupā un bija iemācījies angļu valodā rakstīt protokolus. Viņš kļuva par Kolumba bruņinieku (Knights of Columbus) un izkalpojās līdz augstākajai, Kolumba bruņinieku 4. pakāpei. Reizi nedēļā viņš gāja vienu stundu godināt Jēzu Kristu Vissvētākajā altāra sakramentā. Mūsu stunda bija trešdienās no pulksten četriem līdz pieciem rītā, bet pēdējos divus mūža gadus Julians vairs nespēja to darīt. Sv. Buenaventura draudzes loceklis viņš bija 63 gadus. Julians Sondors bija Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs, DK latviešu kreditsabiedrības biedrs, DK Daugavas Vanagu apvienības biedrs, ziedoja latviešu sabiedriskajam centram. Atceros, reiz viņi abi ar Reinholdu Daņilovu dedzīgi strīdējās, kuŗš pirmais iestājās

DK DV apvienībā, tiklīdz to nodibināja. Abi palika pie sava – katrs bijis pirmais.

Ar Julianu iepazinās 1997. gada aprīlī, ciemojoties pie tēva māsas Oksnardā. Julians atnāca kopā ar draugu Kārli Vīru. Juliana pirmā dzīvesbiedre bija mirusi pirms trim gadiem, bērnu ģimenē nebija. Es jau 13 gadu biju atraitne ar trim bērniem un 12 mazbērniem. Tagad man jau ir divi mazmazbērni.

Pēc tam, kad Julians ar Kārli Vīru aizbrauca uz mājām, mans brālēns Valters noteica: „Guna, mācies braukt ar auto, Juliana automašīna drīz būs tava.”

Ar auto braukt neiemācījos, neprotu arī angļu valodu.

Kārlis Vīrs ar sievu devās uz Latviju un aizbraucot Julianam teica: „Parādi Gunai Kaliforniju, pirms viņa atgriežas Latvijā!”

Laikā, kad ciemojos pie tēva māsas, es katru rītu gāju uz rīta dievkalpojumu katoļu baznīcā un pēc tā Julians mani sagaidīja un vadāja par Kaliforniju. Savu māju viņš man parādīja dienu pirms laulībām. Pasniedza mājas atslēgas un teica: „Slēdz vaļā, ej iekšā!”

Tikai vēlāk sapratu, kāpēc viņš agrāk nerādīja savu „bagātību”. Viņš bija meklējis sievu, bet latvietes cerējušas uz bagātākiem preciniekiem, ne tādu, kā viņš – invalidu, trauku mazgātāju, bez īpašuma. Julians mani pārbaudīja, vai mīlēšu viņu tādu, kāds viņš bija.

Kādu vakaru es Julianam parādīju savu Brīnumaino Dievmātes medaljonu, ko nēsāju, kopš Rīgas katoļu ģimnazijas audzēkņi izlaidumā man uzdāvināja sudraba ķēdīti. Tovakar viņš parādīja arī savu Brīnumaino Dievmātes medaljonu, ko glabāja maciņā. To māte iedevusi, pirms viņš aizgāja kaŗot. Julians teica, ka ir pateicīgs Dievmātei, jo izdevās izdzīvot. Tagad viņa medaljons ir mans.

Julians bija braša auguma, mīļu sirdi, jauku smaidu, gudru prātu, devīgu roku. Viņa klātienē par citiem nedrīkstēja teikt neko sliktu – viņam visi bija labi. Līdz mūža pēdējam brīdim viņš nesūdzejās, ka grūti, ka sāp.

Viņš iemīlēja manus bērnus un mazbērnus, īpaši mana jaunākā dēla septiņas meitas. Mums 2001. gadā viesojoties Latvijā, jaunākajai bija viens gadiņš, viņa vēl nebija kristīta, un vecāki gudroja vārdu. Julians noteica: „Varbūt sauciet par Julianu!” Tā arī notika, nokristījām, un Julians kļuva par krusttēvu. Nākamā reizē, kad bijām Latvijā, kopā ar bērniem aizbraucām uz Rundāles pili, Juliana turējās Julianam pie rokas un visiem lepmi teica: „Tas ir mans krusttēvs no Amerikas!”

Iespējams, ne viens vien domā, ka precēties 66 gadu vecumā ir neprāts. Darīju to klusiņām, zināja tikai meita un znots. Pārējiem pateicu pēc tam. Vecākais mazdēls, 15 gadu vecais Normunds priecājās, ka viņam būs vec-tētiņš (divi vectētiņi bija miruši, viņš nekad viņus neredzēja). Pusotra mēneša pavadīju Čikāgā pie meitas, un

Guna un Julians Sondori pie savas mājas pirms došanās uz Kolumba bruņieku sarīkojumu; aizmugurē balto rožu krūms

vecākais mazdēls, toreiz 11 gadu vecais Jēkabs gaviļēja: „Omīte precas, omīte precas!”

Mēs salaulājāties 1997. gada 28. augustā Sv. Buenaventura baznīcā. Julianam bija gan Latvijas, gan ASV pase. Nolēmām saulaulāties arī Rīgā, lai man nebūtu grūtību mainīt uzvārdu. To izdarījām 2003. gadā.

Draugi Juliānu sauca par „gaŗo”. Daži pat domāja, ka tas ir viņa uzvārds. Viņam patika joki. Mūsu kopdzīves pirmajos gados gatavojām dāvanu meitas Margaritas ģimenei Čikāgā. Uz saiņa Julians man nezinot bija uzrakstījis sūtītāja vārdu: Guna Gaŗais. Pēc laika apjautājāties, vai dāvana patika. Viņi nemaz nav nojautuši, kas to sūtījis. Meita pārmetusi vīram (viņš toreiz bija mācītājs Sv. Pēterā draudzē), ka viņš nepazīst savas draudzes locekļus; ilgi meklējuši sarakstos, bet tā arī neatraduši.

Vācijā Julians pēc kājas amputācijas kopā ar Staņislavu Naglu strādāja lauku farmā. Naglu ģimenē bija pieci bērni, viens – Juliana krustdēls. Julians brauca pie Naglām uz Demoinu, palīdzēja, cik spēja, kad nomira bērnu māte. Līdz šai dienai Naglu bērni un mazbērni piemin un atceras Juliano. Esam pie viņiem ciemojušies, viņi pie mums.

Julians pirmo reizi apprecējās 45 gadu vecumā, sieva bija amerikāniete. Abi apceļojuši Eiropu, bet Latviju Julians tikpat kā nepazīna. Vecākus nebija redzējis kopš 19 gadu vecuma.

Mēs kopā trīs reizes viesojāmies Latvijā, mani abi dēli un vedekla mūs izvadāja pa Vidzemi, Zemgali, Latgali, Kurzemi. Bijām pie agrākajiem kaimiņiem Dundagā, tikāmies ar Juliana un maniem radiem un draugiem, katoļu ģimnazijas audzēkņiem. Julians vietējās pašvaldības ierēdņiem jautāja, kas noticis ar „Silmači”, un saņēma atbildi, ka tādu māju nekad nav bijis. Juliāns

parādīja archīva dokumentus, ka ir gan „Silmači”.

Julians ļoti mīlēja bērnus un bērni viņu. Mūsu mazdēliņš, nepilnu divu gadu vecais Džeimss gribēja vectēvam sēdēt blakus uz dīvēna un rotaļāties ar automašīnām. Atbraucot un aizbraucot vienmēr ar viņu sarokojās. 1. jūnija vakarā mazdēliņš bija pie mums, viņam projām braucot teicu, lai Julians no viņa atvadās. Julians jau vairākas stundas vairs nevarēja parunāt, viņš izstiepa roku pāri gultai, mazais ielika savu sīko rociņu viņa lielajā plaukstā. Pēc desmit minūtēm Dievs paņēma Juliana dvēseli. Džeimss bija bērēs, kopā ar vecākiem iet uz kapsētu.

Julians mīlēja savu tēvzemi Latviju, ļoti pārdzīvoja, ka nav tēva māju, ka viņš nevar būt Latvijā, ka cilvēki atsaluši ticībā. Bieži klausījāties leģionāru dziesmas, no Latvijas saņēmām grāmatas par leģionāriem un citas.

Juliana bērēs trīs reizes atskaņojām Latvijas valsts himnu – iepriekšējā vakarā pēc Rožukroņa lūgšanām, baznīcā bērū dienā un kapos. Plīvoja Latvijas karodziņš. Kolumba bruņinieki visās trijās vietās stāvēja godasardzē. Kapos DK DV apvienības pārstāvji dziedāja skumjo dziesmu „Es kaŗā aiziedams...”.

No sirds pateicos Aivaram Jerumanim, Teodoram Liliēnšteinam, Ivaram Mičulim, Jānim Zemjānim. Īpašs paldies A. Jerumanim par bērū fotoalbumu. Biruta Šulca teica, ka skaistākas bērēs savā dzīvē nav piedzīvojuši.

Julians skaisti, godīgi nodzīvoja Dieva dotos gadus, skaisti aizgāja, skaisti viņu izvadījām. Draudzes priesteris bieži apciemoja Juliano mājās, draudzē viņu pazina un cienīja.

Dvēseļu dienā – 2. novembrī baznīcā bija ļoti skaists šogad mirušajiem veltīts dievkalpojums. Piederīgie katram aizgājējam pie altāra aizdedza svečti.

Pateicos visiem, kuŗi atceras godavīru Juliano.

Genovefa Guna Sondora

Juliana Sondora izvadīšana no Sv. Buenaventura baznīcas; godasardzē stāv Kolumba bruņinieki

No māla plāksnītēm līdz plāksnītdatoriem jeb Pirmā un pēdējā grāmata

Sākums oktobra un novembra biļetenā

Senas bibliotēkas

Ieejot kādā lielā bibliotēkā, pārņem mazvērtības sajūta – nevienam taču nav iespējams izlasīt visas plauktos kārtīgi sarindotās grāmatas!

Bibliotēka (no grieķu val. *bibliōs* – grāmata, *tēke* – krātuve) ir kādā ēkā novietoto rakstīto avotu kolekcija. Bibliotēkas var būt gan valsts iestādes, arī – nacionālās bibliotēkas, gan piederēt kādam uzņēmumam vai privātpersonai.

Rakstos vēstīts, ka senākās pasaulē bijušas Babilonijas valdnieka Hammurapi (1792-1750. g. pr. Kr.) bibliotēka Borsipā (tagadējā Irakas teritorijā), Ēģiptes valdnieka Ramzesa II (1279-1213. g. pr. Kr.) dibinātā bibliotēka Tēbās, Asīrijas valdnieka Ašurbanipala (7. gs. pr. Kr.) karaliskā bibliotēka valsts galavaspilsētā Nīnivē, Mezopotāmijā (tagad Mosula, Irakā), kurā uzglabātas vairāk nekā 30 000 māla plāksnīšu ķīl-rakstā. Vecajā un Jaunajā derībā pieminēto Asīrijas imperijas vecāko pilsētu, vienu no tā laika lielākajām pasaules pilsētām Nīnivi un tās bibliotēku arheoloģiskos izrakumos 1851. gadā atrada angļu vēsturnieks un diplomāts sers Ostins Henrijs Leijards (Austen Henry Layard). Nīnivi 612. gadā pr. Kr. sagrāva kaimiņvalstu karaspēki. Likteņa ironija – š. g. februārī Nīnives senpilsētu nopostīja neizglītoti islāmisti.

Pasaulē pirmajās bibliotēkās glabājās māla plāksnīšu krājumi, kā arī papirusus un pergamentu tīstokļi, novietoti pie sienām līdzīgi kā mūsdienās grāmatas.

Ptolemaju dinastijas laikā lielu bibliotēku Ēģiptes ostas pilsētā Aleksandrijā 3. gs. pr. Kr. nodibināja viens no Maķedonijas Aleksandra karavadoņiem Ptolemajs I Sotērs. Tā kļuva par zinātņu centru līdz laikam, kad Ēģipti iekaroja romieši un bibliotēku nejaušības dēļ nodedzinājis Jūlijs Cēzars.

Bibliotēkas senos laikos dibinātās arī Āzijā – Ķīnā, Džou dinastijas valdīšanas laikā no 1027. līdz 256. gadam pr. Kr.; Japānā 1275. gadā ietekmīgas samuraju dzimtas pārstāvis Hojo Sanetoki izveidoja bibliotēku savas ģimenes mājās Kanadzavā (mūsdienās Jokohamas daļa), mēģinot savākt visas ķīniešu un japāņu valodā sarakstītās grāmatas. Šī kolekcija saglabājusies līdz mūsu dienām, kaut laika gaitā sarukusi.

Eiropā pirmās bibliotēkas dibinātas Romas imperijas laikā. Efesā (mūsdienu Turcijas teritorijā) 135. gadā bibliotēka celta par godu romiešu senātoram Tiberijam Jūlijam Celsijam. Tajā glabājusies 12 000 rakstu tīstokļu. Slavena bija Pergamas, kā arī 6. gadsimtā celtā Konstatinopoles bibliotēka.

Sabrūkot Romas imperijai, lielās bibliotēkas tika iznīcinātas vai izputinātas, to krājumu pārpalikumi nonāca kristīgās baznīcas klosteros, kur notika Bībeles rokrakstu un citu avotu pārrakstīšana. Benediktiešu klosteru mūki ievēroja ordeņa dibinātāja Benedikta nolikumu lasīt un pārrakstīt grāmatas. Vairākas klosteru bibliotēkas, piemēram, Montekasino Itālijā, ieguva zinātņu centra slavu.

Bibliotēkas jeb zinātnes zāles 9. gadsimtā tika iekārtotas daudzās islāma valstu pilsētās, tajās strādāja tulkotāji, arābu valodā tulkojot tekstus no sanskrita, persiešu, latīņu, grieķu valodas. Līdz mūsdienām saglabājušās dažas no tā laika izcīlām bibliotēkām, piemēram, Rietumāfrikā un Mešhedā, Irānā. Spānijas pilsētā Kordovā, kas 10. gadsimtā kļuva par pilsētu ar lielāko iedzīvotāju skaitu pasaulē, turklāt visi prata lasīt, bija 70 bibliotēku. Lielāko no tām – Kordovas kalifa Hakama II bibliotēku atklāja 915. gadā, un tās krājumos bija līdz miljonam sējumu, grāmatu katalogam vien 44 sējumi.

Daudz grāmatu krātuvju 15. gadsimtā bija Ziemeļitalijā – rakstu krātuvi nodibināja Čezenas valdnieks Malatesta Novello, Kozimo Mediči piederēja grāmatu un manuskriptu kolekcija Florencē, kas vēlāk kļuva par Laurenciāna bibliotēku. Pāvests Nikolajs V apvienoja vairāku iepriekšējo pāvestu kolekcijas, Siksts IV viņa darbu pabeidza, izveidojot Vatikāna bibliotēku.

Bibliotēku zelta laikmets sākās 17. un 18. gadsimtā, kad grāmatu krātuves tika izveidotas daudzviet Eiropā – Oksfordas bibliotēka, Britu muzeja bibliotēka Londonā, Mazarīni bibliotēka un Senženevjēvas bibliotēka Parīzē, Austrijas Nacionālā bibliotēka Vīnē, Nacionālā centrālā bibliotēka Florencē, Prūsijas valsts bibliotēka, Saltikova Ščedrina bibliotēka Sanktpēterburgā u. c. Francijas nacionālo bibliotēku sāka veidot revolūcijas laikā 1789. gadā no konfiscētajiem baznīcu un privāto bibliotēku manuskriptiem un grāmatām. Par bibliotēku vēsturi daudz ko var uzzināt Maikla Herisa (Michael H. Harris) grāmatā *History of Libraries of the Western World* (Scarecrow Press, 1995) un Godfreja Osvalda (Godfrey Oswald) *Library World Records*, ko dēvē par bibliotēku un

Latviešu tūristi 2011. gada 28. martā pie Celsija bibliotēkas drupām Efesā; bibliotēka 262. gadā sagrauva zemestrīcē, fasāde atjaunota 20. gadsimta 70. gados

grāmatu Ginesa rekorda grāmatu. Noderīgs informācijas avots ir arī Maikla Herisa un Donalda Deivisa (Donald G. Davis Jr.) grāmata *American Library History* (Austin: University of Texas Press, 1978).

Pasaulē lielākās un skaistākās bibliotēkas

Lielākā bibliotēka pasaulē un ASV ir Kongresa bibliotēka Vašingtonā, izveidota 1800. gadā. Tās kopējais plauktu garums ir 850 km, tajos novietotas 29 miljoni grāmatu. Fondos glabājas apmēram 2,7 miljoni audio un video ierakstu, 12 miljoni fotogrāfiju, 4,8 miljoni karšu un 57 miljoni rokrakstu; bibliotēkas fondi katru dienu papildinās par 7000 vienībām.

Britu bibliotēkā Londonā ir vairāk nekā 18 miljoni grāmatu, Krievijas Valsts bibliotēkā Maskavā – 17 miljoni, Francijas Nacionālajā bibliotēkā – 13 miljoni. Francijas Nacionālā bibliotēka pirmā lasītājiem sagādāja iespēju lasīt lielu daļu savu krājumu tīmeklī.

Tīmeklī var atrast pasaulē skaistāko bibliotēku aprakstu ar attēliem <http://twistedsifter.com/2011/10/beautiful-libraries-around-the-world/>

Par pasaulē skaistāko atzīta Čehijas Nacionālās universitātes (arī Kārļa universitātes) bibliotēka *Klementinum* Prāgā. Tā uzcelta vietā, kur agrāk bija Klementa kapella, vēlāk dominikāņu klosteris. Baroka stila ēka pabeigta 1722. gadā. Tajā ir seni globi, lielākā čehu literatūras izlase, vairākas vēsturiski nozīmīgas grāmatas. Ļoti grezna ir lasītava (ar 205 vietām), agrākā jezuītu kolledžas ēdamzāle, tās centrā novietots liels globss, sienas rotātas greznām freskām. Te ir arī zinātnieku lasītava un t. s. klusā lasītava, kur nedrīkst lietot datorus un kabatas tālrunus. Bibliotēkā ir 20 000 grāmatu, lielākā daļa teoloģiska rakstura, dažas no 16. gadsimta. Īpaši skaistas bibliotēkas nosaukumu izpelnījušās vēl citas – *Trinity* kolledžas bibliotēka Dublinas universitātē; Svētā Galla klostera bibliotēka (senākā Šveicē, viena no pasaules vecākajām klostera bibliotēkām, ko dibinājis svētais Otmārs; te glabājas 160 000 apjomīgu darbu, VIII-XV gs. rokrakstu, „Nibelungu dziesmas” manuskripts, 1650 līdz 1500. gadam iespiestu grāmatu); Kalifornijas universitātes Sandiego *Geisel Library* Lajollā (La Holla); 18. gs. celtā Koimbras universitātes bibliotēka Portugālē; Baltkrievijas nacionālā bibliotēka Minskā; 1924. gadā uzceltā arhitekta Gunara Asplundoma projektētā apļveida Stokholmas valsts bibliotēka Zviedrijā; Vankuveras Valsts bibliotēka Britu Kolumbijā, Kanadā; Aleksandra bibliotēka Ēģiptē; Sietlas publiskā bibliotēka Vašingtonas pavalstī ASV (atklāta 2004. gadā); Sofijas universitātes bibliotēka Bulgārijā; Delftas Tehniskās universitātes bibliotēka Nīderlandē (celta 1997. gadā); Kongresa bibliotēka Vašingtonā, ASV; Lafajetes (Lafayette) kolledžas bibliotēka Istonā (Easton), Pensilvānijas pavalstī ASV; Grācas universitātes bibliotēkas lasītava Austrijā; Britu mūzeja lasītava Londonā, Anglijā.

Bibliotheca Rigensis

Pēc Rīgas rātes locekļa Paula Dreilinga norādījuma Rīgas Svētā Jēkaba draudzes mācītājam un garīgo tekstu latviskotājam Nikolajam Rammam 1524. gada 6. martā tika nodotas piecas no Reformācijas laikā svētbilžu grautiņos izpostītā franciskāņu klostera paglābtajām inkunābulām. Doma baznīcas sānu piebūvē 16. gs. vidū iekārtoja bibliotēku, kur grā-

Ventspilī 2009. gadā atklātā Pārventas bibliotēku Latvijas Arhitektu savienība atzina par gada labāko darbu; projekta autori (biroja INDIA arhitekti Pēteris Bajārs, Ivars Kalvāns, Rūdolfs Jansons, Ieva Baumanē, Dina Sotņikova un Ilze Ļuļe) saņēma galveno balvu – bronzas ananasu. Projekts ieguva arī pirmo vietu labāko ārzemju projektu kategorijā arhitektūras konkursā *Best Office Awards 2011* Maskavā

matas glabājās vairāk nekā 300 gadu. Tās pārvietoja 1891. gadā uz bijušā rātsnama ēku, kur izbrīvēja vietu bibliotēkai. Tās nosaukums līdz 1945. gadam nosaukums bija „Rīgas pilsētas bibliotēka”, 1945. gadā to pārdēvēja par „Valsts vēsturisko bibliotēku”, 1946. gadā par „Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Fundamentālo bibliotēku” un apvienoja ar latviešu literatūras krātuvi Misiņa bibliotēku, ko 1885. gadā Skolas ielā 25 dibināja latviešu bibliofils un bibliografs Jānis Misiņš. Vēlāk bibliotēku pārcēla uz Skolas ielu 3. Latvijas Zinātņu akadēmijas Fundamentālā bibliotēka 1992. gadā tika pārdēvēta par Latvijas Akadēmisko bibliotēku un kopš 2009. gada tā ir Latvijas Universitātes pamatstrukturvienība, tās nosaukums – Latvijas Universitātes Akadēmiskā bibliotēka, tā izvietota divās ēkās Rīgā – Rūpniecības ielā 10 un Lielvārdes ielā 24.

LU Akadēmiskās bibliotēkas krājuma kopējais apjoms – 3,3 milj. eksemplāru, no tā grāmatas – 1,2 milj. eksemplāru, periodiskie izdevumi – 1,6 milj. eksemplāru, retās grāmatas un seniespiedarbi – 32 700 eksemplāru, rokraksti – 1 miljons vienību.

Īpašs bibliotēkas dārgums ir kādreizējā Rīgas liceja paidagoga, vēsturnieka un novadpētnieka Johana Kristofa Broces kolekcija, 10 lielformāta sējumi *Sammlung verschiedener Liefländischer Monumente*, kuŗu 3130 lappusēs tušas zīmējumos, akvareļos, aprakstos un dokumentos atklāta Rīgas, Latvijas un Igaunijas vēsture.

Starp 16. gs. pirmās puses iespieddarbiem – paleotipiem bibliotēkas fondā nozīmīga vieta ir Mārtaņa Lutera Vitenbergā izdotajiem darbiem, vairākos no tiem domubiedri Rīgā, Tērbatā un Rēvelē aicināti veicināt laicīgo izglītību, dibināt skolas un bibliotēkas. Paleotipu kolekcijā ir Roterdamas Erasma, Petrarkas, Juvenāla, Cicerona, Ezopa darbu izdevumi. Plaši pārstāvēta Eiropas 16. gadsimta otrās puses un 17. gadsimta grāmatniecība ar ievērojamu tā laika grāmatizdevēju darbiem.

Uz Rūpniecības ielu 10 pārcelta arī Misiņa bibliotēka, tās nosaukums tagad ir: Latvijas Universitātes Akadēmiskās bib-

liotēkas Misiņa bibliotēka. Jāņa Misiņa mērķis bija savākt visu, kas uzrakstīts latviski par Latviju un latviešiem neatkarīgi no valodas un izdošanas vietas, arī latviešu autoru darbus svešvalodās. Misiņas bibliotēkas fondi tiek komplektēti pēc šiem principiem. Krājuma pašreizējais apjoms – vairāk nekā miljons vienību, tajā ir graāmtas, kalendāri, žurnāli, laikraksti, sīkiespiedarbi, disertācijas. Aptuveni 30% no visām grāmatām ir daiļliteratūra – Latvijā izdotā (latviešu valodā un svešvalodās), ārzemēs izdotie latviešu rakstnieku darbi un latviešu autoru darbu tulkojumi. Te var atrast gan vecus un retus izdevumus, piemēram, Liborija Depkina „Jāņa Stakela gaudu dziesma” (1703), gan 1997. gadā ASV izdoto Agates Nesaules *A Woman In Amber*, kā arī visjaunākos Latvijā izdotos daiļdarbus. Te ir valodnieku (Heinricha Ādolfija, Gotfrīda Frīdriha Stendera, Kārļa Kristiāna Ulmaņa, Gustava Bražes, Gotfrīda Georga Mīlīcha u. c.) darbi; Indriķa Livonijas hronikas izdevumi latīņu, latviešu, igauņu, vācu u. c. valodās (vecākais datēts ar 1747. gadu, jaunākais izdots 1993. gadā). Dabaszinātņu nodaļā atrodami Jakoba Benjamina Fišera darbi, arī pirmā aritmētikas grāmata latviešu valodā – Kristofera Hardera „Rēķināšanas grāmata, ne priekš visiem tumšiem ļaudīm, bet tiem vien par labu sarakstīta, kas gudrību un gaišu prātu cienī” (1806), Latvijā gadsimtu gaitā izdotās mācībgrāmatas matēmatikā, fizikā, ķīmijā u. tml.

Kultūras un mākslas nodaļā ir Latvijas kultūras un mākslas dzīvei vērtīgi seni un jauni izdevumi. Tāpat medicīnas, lauksaimniecības, tehnikas nodaļā. Reliģijas nodaļā glabājas Ernsta Glikas latviešu valodā tulkotās Bībeles pirmizdevums (1689), Georga Manceļa pirmā iespīestā latviešu vārdnīca *Lettus* (1638), *Die Spruche Salomonis* (1637) u. c.

Liela ir kalendāru kolekcija – vairāk nekā 1200 nosaukumu latviešu valodā un svešvalodās. Vecākie latviešu valodā – „Veca un jauna laika grāmata” (1767-1916), jaunākie – Latvijā un ārzemēs izdotie latviešu kalendāri.

Misiņa bibliotēkā ir ievērojams periodisko izdevumu krājums, tostarp vecākie žurnāli latviešu valodā – „Latviešu Ārste” (1768), „Latviska Gada grāmata” (1797-1798), vācu u. c. valodās. Krājumā ir ārzemēs izdotie latviešu žurnāli. Misiņa bibliotēka saņem arī Dienvidkalifornijas latviešu informācijas biļetenu.

Laikrakstu fondā glabājas ne vien jaunākie, bet arī vecākie laikraksti latviešu valodā „Latviešu Avīzes” (1822-1915), „Vidzemes Latviešu Avīzes” (1824-1889), „Tas Latviešu Ļaužu Draugs” (1832-1846) u. c. valodās, daudz retu vācu okupācijas laika izdevumu, piemēram, „Die Front” (1941-1945), „Libauer Nachrichten” (1944), kā arī latviešu izdotie laikraksti ASV, Austrālijā, Vācijā u. c.

Netrūkst sīkiespiedarbi: kalendāri (kabatas, sienas, pārliedzami, noplēšami, tabelkalendāri), mācību u. c. iestāžu prospekti, mācībprogrammas, izstāžu katalogi, dažādu organizāciju un biedrību statūti, teātru un koncertu programmas, mākslinieku zīmētas afišas, pastkartes u. tml.

Misiņa bibliotēkā glabājas Latvijas zinātnieku disertācijas, bagātīgi materiāli par latviešu Dziesmu svētku norisi, Dziesmu dienu un Kultūras dienu sarīkojumiem dažādos kontinentos un valstīs.

Rīgas centrālā bibliotēka

Viena no vecākajām publiskajām bibliotēkām Latvijā ir Rīgas centrālā bibliotēka (RCB). Rīgas valdes loceklis Džons Milna ziedoja 5000 rubļu, un 1906. gada oktobrī Frīdriha Kaufmaņa privātmājā, noīrētā piecistabu dzīvoklī Akas ielā 6 tika atvērta publiskā lasītava un bibliotēka. Par pirmo bibliotēkas vadītāju no 12 pretendentiem bibliotēkas ierīkošanas komisija izvēlējās Svētā Jāņa baznīcas skolas vadītāju rakstnieku Apsīšu Jēkabu, īstajā vārdā Jāni Jaunzemu. Daudzajiem lasītājiem nepietika vietas, un bibliotēkai tika piešķirtas telpas Ģertrūdes ielā. Bibliotēkas mājvieta šajās telpās bija no 1909. gada augusta līdz 1931. gadam.

Līdz 1940. gadam Rīgā bija nodibinātas 10 tautas bibliotēkas un 24 grāmatu izsniegšanas punkti. RCB 1997. gada rudenī pārcēlās uz jaunām telpām Brīvības ielā 49/53. Bibliotēka 1999. gadā saņēma pirmos datorus, 2002. gadā izveidota datorklase darbinieku apmācībai, 2005. gadā RCB uzsāka lasītāju datorapmācību.

No 1997. gada RCB ir Starptautiskās bibliotēku asociāciju un institūtu federācijas (IFLA) Mētroļu bibliotēku sekcijas dalībniece. Rīgā 2005. gadā no 11. līdz 16. septembrim notika IFLAs (Starptautiskā bibliotēku asociāciju un institūciju federācija) Mētroļu bibliotēku sekcijas (bij. INTAMEL) gadskārtējā konference. Konferences temats – „Bibliotēkas un mūžizglītība lietotāju un darbinieku iedvesmai”.

2006. gadā – RCB simtgades gadā – publicēts apjomīgs pētījums „Rīgas centrālās bibliotēkas simtgades grāmata”.

Latvijas Nacionālā bibliotēka

Lielākā bibliotēka Latvijā ir Latvijas Nacionālā bibliotēka (LNB), dibināta 1919. gada 29. augustā ar Latvijas Ministru kabineta lēmumu par Latvijas Valsts bibliotēkas dibināšanu. Par pirmo bibliotēkas direktoru kļuva latviešu zinātniskās bibliografijas pamatlicējs Jānis Misiņš.

LNB dažādi krājumi (aptuveni 4,1 miljons dažādu izdevumu vienību) glabājas izklaidus – Krišjāņa Barona ielā 3, Anglikāņu ielā 5 (obligātā eksemplāra nodaļa), Tērbatas ielā 75 (letonika), Rīgas pilī (Rakstniecības un mūzikas muzeja krājums), Jēkaba ielā 6/8 (kartografiskie materiāli, retās grāmatas un rokraksti, periodiskie izdevumi).

Latvijas Nacionālās bibliotēkas Reto grāmatu un rokrakstu krājumā iekļauti visi iespieddarbi, kas izdoti latviešu valodā līdz 1850. gadam, krievu valodā līdz 1800. gadam, pārējās svešvalodās līdz 1700. gadam, kā arī pēc noteiktajiem robežgadiem radīti iespieddarbi ar īpašām retuma pazīmēm (aizliegti un vajāti izdevumi, klasiku darbu pirmizdevumi, grezni un poligrafiski interesanti iespiedumi, eksemplāri ar autoru un ievērojamu personu atzīmēm u. c.). Rokrakstu fondā tiek komplektēti kultūrvēsturiski nozīmīgi manuskripti, vēstules, fotografijas un citu personālarhīvu materiāli.

LNB senāko un vērtīgāko iespieddarbu kolekcija no pārējā grāmatu krājuma īpaši izdalīta 1951. gadā un papildināta ar pirkumiem un dāvinājumiem, galvenokārt no privātpersonām. Pašlaik Reto grāmatu un rokrakstu nodaļā ir vairāk nekā 54 000 dažāda veida iespieddarbu un rokrakstu vienību.

Nacionālās grāmatniecības pamatu veido latviešu senākie iespiedumi, sākot ar visvecākajiem – 1586./87. gada baznīcas

rokasgrāmatu un beidzot ar Anša Leitāna tulkotajiem stāstiem, 19. gs. kalendāriem, praktiskās dzīves padomu grāmatām, nelielām vienlapēm ar ziņģu, valsts izsludināto likumu un citiem tekstiem. Latvijas kultūras vēstures pētniecībai svarīgas ir Latvijā līdz 1830. gadam iespiestās grāmatas svešvalodās.

Īpašā nodaļā ir iespieddarbi par Latviju. Vienā no tiem – Sebastiana Minstera „Kosmografijā” (Bāzele, 1550) atrodams senākais līdz šim zināmais teksts latviešu valodā – Hansa Johana Hāzentētera tēvreize. Seniespiedumu kolekcijā ir 63 inkunābulas (līdz 1500. gadam izdotas grāmatas). Senākā inkunābula – Heinricha Herpa *Spiegel der Volkommenheit* („Pilnības spogulis”), iespiesta Maincā 1466. gadā.

Retumu krājumā glabājas 287 paleotipi (1501.-1550. gada izdevumi), tostarp 16. gs. izdevēju – Plantēnu, Elzevīru, Parīzes Karaliskās spiestuves un citu firmu grāmatu kolekcijas.

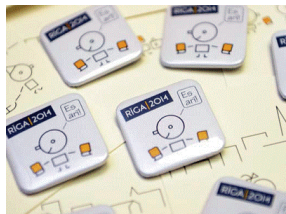
Krājumā ir arī jaunākas un gluži jaunas grāmatas ar dažādām retumu pazīmēm: savulaik cenzūras aizliegti izdevumi, piemēram, viens no dažiem zināmajiem Baumaņu Kārļa dziesmu krājuma „Līgo” (1874) palikušajiem eksemplāriem (Krievijas cenzūras iestādes visu metienu sadedzināja), pasaulē izcilu autoru (Johana Volfganga Gētes, Imanuela Kanta, Aleksandra Puškina u. c.) darbu pirmizdevumi.

Retumu nodaļā ir latviešu bēgļu nometnēs līdz 1950. gadam iespiesto grāmatu kolekcija. Rokrakstu krājumā – vairāk nekā 400 personālfondu un kolekciju – publicēti un nepublicēti apcerējumi, literāru darbu manuskripti, vēstules, fotogrāfijas u. c. materiāli.

Latvijā gadiem ilgi tika spriests par jaunas nacionālās bibliotēkas celtniecību. „Gaismas pils” bijis viens no lielākajiem un tehnoloģiski sarežģītākajiem projektiem Latvijas vēsturē. Valsts aģentūra „Jaunie trīs brāļi” 2008. gada aprīlī noslēdza līgumu par LNB jaunās ēkas celtniecību – „Nacionālo būvkompaniju apvienība” apņēmas veikt darbus par 35,3 miljoniem latu (192,5 miljoniem €). „Gaismas pils” kopējās celtniecības izmaksas pārsniedza 180 miljonu latu (256,1 miljonu €). Kopš pirmajām skicēm pagāja 20 gadu. Latvijas nacionālās bibliotēkas tapšana atainota režisora Dāvja Sīmaņa 58 minūšu filmā „Pēdējā tempļa chronikas”.

Gunāra Birkerta projektēto Nacionālo bibliotēku „Gaismas pili” atklāja 2014. gada 29. augustā – bibliotēkas 95 gadu jubilejā. Līdz atklāšanai no dažādās vietās izkaisītām ēkām bija jāpārvieto 4,5 miljoni vienību. LNB krājuma pārvietošanas process uz Gaismas pili sākās pērn 27. martā. No LNB Reto grāmatu un rokrakstu nodaļas lasītavas Jēkaba ielā 6/8 pārvietoja aptuveni 740 000 dažādu iespieddarbu (kartogrāfiskos materiālus, retās grāmatas un rokrakstus, periodiskos izdevumus). Jaunajā ēkā krājuma glabātuves vide – 18 gradu temperatūra un 45% mitrums ļaus tos saglabāt ilgi.

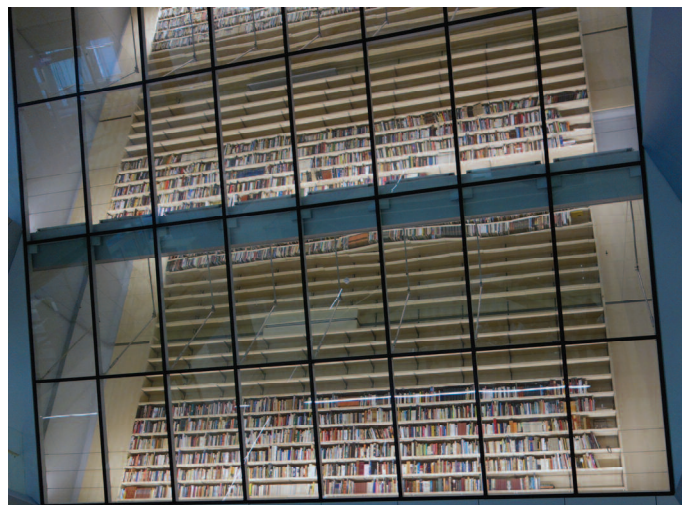
„Gaismas ceļā – Grāmatu draugu ķēdē” 2014. gada 18. janvārī piedalījās Valsts prezidents Andris Bērziņš, kultūras ministre Dace Melbārde, Saeimas deputāti, citas augstas valsts amatpersonas. Grāmatu draugu ķēdei tika sagatavotas Tautas grāmatu plauktam saņemtās grāmatas, kā arī

Grāmatu draugu ķēdes nozīmīte

vēsturiski nozīmīgas grāmatas vācu, angļu un franču valodā. Visas pirms pārvešanas atputekļoja, dezinficēja, ievalcēja polietilēna maisiņos un sanumurēja, lai pa ceļam ar tām nekas nenotiktu un lai varētu pārliecināties, ka tās nokļuvušas jaunajā mājvietā. Tautas grāmatu plaukts atrodas jaunās ēkas ātrijā izvietotajā stikla sienā, kas slienā piecu stāvu augstumā. Tajā laika gaitā ievietos vairāk nekā 20 000 lasītāju mīļākās grāmatas, ko viņi dāvinājuši bibliotēkai, ierakstot veltījumu. Izrādās, daudzu lasītāju mīļākās grāmatas ir Ēriha Marijas Remarka romāns „Trīs draugi” un latviešu tautas pasakas. Tautas grāmatu plauktā vēl var nodot grāmatas (tikai ar veltījuma ierakstu) un aizpildītu anketu:

www.tautasgramatuplaukts.lv

Tautas grāmatu plaukts Latvijas Nacionālajā bibliotēkā

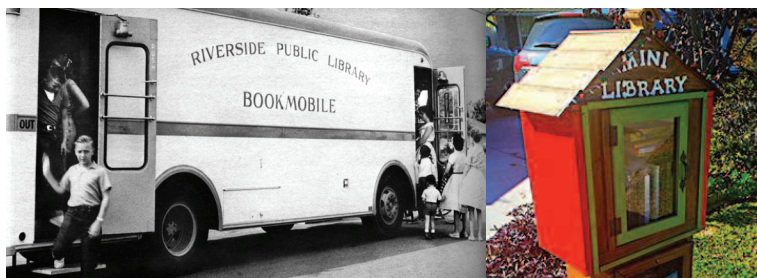
Latvijas Bibliotekāru biedrības pārstāvji 1997. gadā ierosināja rīkot Bibliotēku nedēļu, un tāda notiek katru gadu. Šogad grāmatu nedēļa Latvijā notika no 12. līdz 18. aprīlim ar vadmotīvu „Pastāvēs, kas pārvērtīsies!” Pasaules grāmatu un autortiesību aizsardzības diena ir 23. aprīlī, un šajā dienā visā pasaulē ir tradīcija dāvināt grāmatas.

Bibliotēkas vienmēr bijuši svarīgi kultūras centri ikvienā Latvijas pilsētā un pagastā. Bibliotēka ir katrā skolā, diemžēl patlaban tām trūkst metodiskā atbalsta un financējuma, arī darbinieku algām. Skolu bibliotēku materiālais nodrošinājums atkarīgs no pašvaldību atbalsta.

Foto: Arnis Krīgens

„Gaismas pils” piešķir Pārdaugavai jaunu veidolu

Vai kāds vēl atceras šo bibliotēku?

Ceļmalas bibliotēka

Echoparka apkaimē manīta bibliotēka uz trīsriteņa

Pensionētais Somijas Nacionālās bibliotēkas direktors Esko Hekli domā, ka Nacionālās bibliotēkas kļuvušas par digitalizētās informācijas servisa centriem.

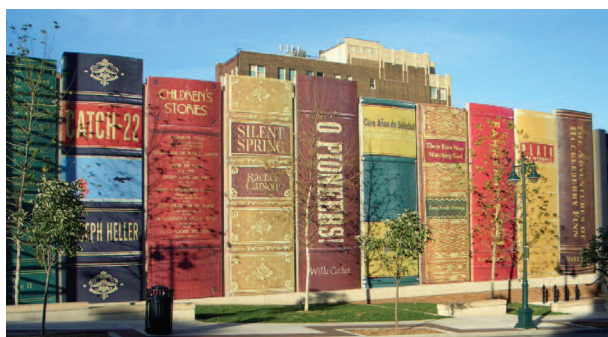
Ņujorkas publiskās bibliotēkas lasītavas zālē, kur agrāk tika šķirstītas grāmatas, tagad uz visiem galdiem salikti datori, pie kuņģiem kā piekalti sēž apmeklētāji. Daudzi, kuņģiem mājās nav datora, te nāk izlasīt sev elektroniski atsūtītās vēstules vai arī sameklē kādu informāciju.

Agrāk visās bibliotēkās bija kartotēku skapji ar atvilktnēm, kuņģās alfabēta secībā sakārtotas kartītes ar grāmatu nosaukumiem un īsu to aprakstu. Datoru laikmetā kartotēku skapji kļuvuši lieki. Losandželosas publiskā bibliotēkā ar kartotēku kartītēm noklātas celtnes sienas – uzskatāma bibliotēku vēstures liecība.

Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas pārstāvji bibliotēkas dēvē par vērtīgu zināšanu ieguves avotu. Vai grāmatu tomēr nav par daudz? ASV vien katru gadu tiek izdots vairāk nekā 150 000 jaunu grāmatu.

Losandželosas latviešu namā ir DK Latviešu biedrības bibliotēka, bet šejieni reti tajā iegriežas un kaut ko meklē. Ļoti iespējams, viņi ieklausījušies kēniņa Salamana vārdos: „Daudzai grāmatu rakstīšanai nav gala, un pārmērīga lasīšana nopūlē miesu.” (Salamans mācītājs 12:12.)

Turpinājums nākamā numurā

Kanzassitijas bibliotēkas garāžas siena atgādina milzu grāmatplauktu; garāža celta 2006. gadā, „grāmatu” augstums – 25 pēdas, platums – piecas pēdas; par grāmatu nosaukumiem rīkoja publisku balsošanu

JOCIŅI

Vīrs ēd brokastis un lasa avīzi. „To es nesaprotu,” viņš saka un rāda uz bērnu dzimšanas paziņojumiem.

„Ko tu nesaproti? jautā sieva.

„Ka bērni vienmēr nāk pasaulē alfabētiskā secībā.”

Svētdienas skolas skolotājs jautā: „Jānīt, vai jūsu ģimenē pirms ēšanas ir paradums teikt lūgšanu?”

„Nē, mums tas nav vajadzīgs, māte ir laba pavāre.”

Zaglis ielaužas mājās un ierauga papagaili, kas runā: „Cēzars visu redz!”

Zaglis uz būra uzsviež divi.

Papagailis turpina: „Es nesmu Cēzars. Cēzars ir vilku suns, ko nepamanījāt!”

Norvēģijas meža kaķis jautā Birmas kaķim: „Kā var dabūt tik zilas acis kā tev?”

Birmas kaķis atbild: „Pavisam vienkārši. Aizbrauc uz Spāniju, ļauj sevi notvert un, ja tev laimēsies, tiks prom ar divām zilām acīm.”

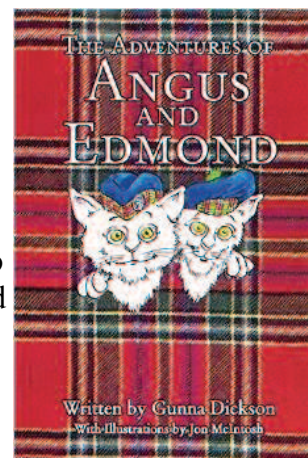
Angus un Edmonda piedzīvojumi

Gunna Diksone no angļu valodas tulkojusi Līlijas Zariņas „Sarkanā migla” (Red Fog), Ilmāra Šalta „Nolaupītā bērnība” (A Stolen Childhood) un „Karjēristi” (Careerists), Birutas Blumbergas stāstus *Biruta's Garden of Stories: A Latvian Odyssey*. G. Diksone strādāja ziņu aģentūrā *Reuters*, šogad aprīlī pensionējās un uzrakstīja stāstu par diviem adoptētiem minčiem Angus un Edmondu. Grāmatu ilustrējis Džons Makintošs (Jon McIntosh), tā noteikti patiks visiem kaķmīļiem.

Grāmatu var iegādāties: www.amazon.com

Cena \$9.99 un \$16.44

This lively book of cat tales follows brothers Angus and Edmond on a journey to trace their roots – from a shelter in New York City to the Highlands of Scotland. Their adventures take them to Paris, London, Edinburgh and St. Andrews. While soaking up local history, the lads hit the tourist shops, visit castles and ghoulish sites, and play a round of golf at The Royal and Ancient. Along the way they meet the Loch Ness Monster and the ghost of Hamish McHamish. A feast of fun for animal lovers and children of all ages.

Draudzes Ziņas

**Jūs ticīgie nāciet,
Gavilējiet priekā,
Ak, nākdami nāciet uz Betlemi!
Raugait šo bērnu, kas par mums ir dzimis!
Ak, nāciet viņu pielūgt,
Ak, nāciet viņu pielūgt,
Ak, nāciet viņu pielūgt šo Ķēniņu!**

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Taube: 1700 Malcom Ave, Apt. 101, Los Angeles, CA 90024	310-475-8004
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

6. decembrī plkst. 11:00 Adventa otrās svētdienās svētbrīdis ar dziesmām

20. decembrī plkst. 11:00 Adventa ceturtais svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu;

mācītājs Mārtiņš Rubenis

Pēc dievkalpojuma draudzes eglīte baznīcas lejas zālē

24. decembrī plkst. 6.00 laju vadīts Ziemsvētku vakara dievkalpojums

10. janvārī plkst. 11:00 Zvaigžņu dienas dievkalpojums ar dievgaldu; prāveste Daira Cilne

Pēc dievkalpojuma pirmā iesvētēs mācība iesvētamajiem un viņu vecākiem*

17. janvārī plkst. 11:00 epifanijas laika otrās svētdienas dievkalpojums; mācītājs Aivars Ozoliņš

28. februārī plkst. 11:00 gavēņa laika otrās svētdienas dievkalpojums; mācītājs Aivars Ozoliņš

6. martā plkst. 11:00 gavēņa laika trešās svētdienas dievkalpojums; prāvests Gunārs Lazdiņš;

viesosies diakone Dace Balode un Valdis Tēraudkalns no Latvijas

29. maijā plkst. 11:00 Trīsvienības svētku dievkalpojums ar dievgaldu un iesvētībām;

prāv. Daira Cilne

*Iesvētīties vēlas deviņi jaunieši; vēl var pieteikties, zvanot draudzes priekšniecei Tamārai Rūsei, tālr.: 949-443-2150

DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Piezīmes
25. okt.	19	\$500.00	\$26.32	Laju vadīts dievkalpojums
8. nov.	17	\$430.00	\$25.29	Mācītājs Aivars Ozoliņš

LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2015. gadu! Draudzes nodeva – \$250; studentiem – \$60

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Archibīskapa algas fondam (\$50) \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt kasieri Dacei Taubei 1700 Malcolm Ave., Apt. 101, Los Angeles, CA 90024

IR ĻOTI SVARĪGI, KA KATRS DRAUDZES LOCEKLIS(E) IEMAKSĀ \$50 ARCHIBĪSKAPA FONDĀ; LELBĀL ARCHIBĪSKAPA FONDS NAV SASNIEDZIS IECERĒTO SUMMU, TĀPĒC LELBĀL LŪDZ ĀRKĀRTĒJUS PĀPILDZIEDOJUMUS

LELBAs misijas projekts „Dzīvības ūdens”

Mīļie brāļi un māsas Kristū!

Ārmisijas nozare aicina draudzes piedalīties un atbalstīt LELBAs jauno misijas projektu Etiopijā – tīra ūdens piegādi iedzīvotājiem Tigrejas apgabalā. Vienas akas izrakšana izmaksā aptuveni 10 000 dolaru un nodrošina tīru ūdeni 250 cilvēkiem. Esam nolēmuši sadarboties ar labdarības organizāciju *Charity:water*, kas garantē, ka katrs mūsu ziedojums tiks izlietots misijas projektam. Par šo organizāciju var vairāk uzzināt, noskatoties 40 minūšu īsfilmu *Journey*, kuŗā redzams, ko veic *Charity:water*, lai uzlabotu cilvēku dzīves apstākļus:

<https://charitywater.box.com/s/kbyz0fejevre4o00whc8scbn01hsvs6e>

Ārmisijas nozare aicina draudzēs rīkot saviesīgus saietus, pusdienas vai vakariņas ar devīzi „Pārvērtīsim ... ūdeni!”, daudzpunkta vietā liekot, ko draudzes locekļi būtu gatavi ziedot klusajai izsolei par labu misijas darbam vai arī nosaucot aktivitāti, kas šajā saietā notiktu. Piemēram, „Pārvērtīsim gleznas / vīnu ūdeni” vai arī, ja rīkotu sadziedāšanās vakaru, – „Pārvērtīsim dziesmu ūdeni!”. Aicinām katru draudzi atbilstoši savām iespējām un rocībai rīkot lielākus vai mazākus saietus par labu šim misijas darbam. Saviesīgus saietus var rīkot arī mājās, kaimiņu un draugu pulkā!

Draudzes aicinātas ziedojumus misijas darbam nosūtīt ārmisijas kasieri Dainai Salnītei, 208 East Street,

PATEICĪBAS

Maruta Ratermane pateicas par skaisto orchideju un sirsnīgo apsveikumu draudzes Rudens bazārā, apsveicot viņu jubilejā.

Ariāna Vītola pateicas savas mātes Helēnes Skujas vārdā par dzimumdienas apsveikumu.

Kaļiņu ģimene pateicas par lielo finansiālo atbalstu Magnusa ārstēšanai un par mūsu lūgšanām.

(Magnuss pēc Pateicības dienas varēs nedēļas nogales pavadīt mājās Ventūrā. Paldies Dievam par šīm jaukajām ziņām.)

Pieteikumus
puķēm uz altāra
pieņem
Biruta Šulca,
tālrunis:
949-297-3958

Lenox, MA 01240; e-pasts: Dsalnitis@aol.com

Sirsnīgi aicināti iesaistīties arī svētdienas skolu bērni un jaunieši, darinot zīmējumus un mākslas veidojumus, kas attaino šī misijas projekta mērķi – iepriecināt līdzcilvēkus, sagādājot viņam iespēju iegūt tīru ūdeni.

Bērni un jaunieši var sākt kampaņu *Drop in the Bucket* jeb „Iemet spainītī ūdenim!”, pie baznīcas izejas, ēdamzālē un citur novietojot spainītšus ar aicinājumu ziedot.

Ārmisijas nozarei ir *Facebook account*, kur draudzes varēs pievienot ārmisijas darbam veltīto sarīkojumu, kā arī bērnu un jauniešu mākslas darbu fotografijas.

Aicinām pievienoties *Facebook* grupai – LELBAs misija „Dzīvības ūdens”! Dalīsimies. vērosim un priecāsimies, kā šis misijas projekts attīstās un tiek veicināts draudzēs! Daudzi Jēzus Kristus paveiktie brīnumi bija praktiskas dabas. Jēzus rīkojās, izzinājis cilvēku vajadzības.

Viena aka ar tīru ūdeni varbūt šķiet piliens jūrā, salīdzinot ar daudzām citām vajadzībām pasaulē, tomēr lai prieks, ko tīra ūdens lāse pēc sūra darba sagādās 250 cilvēkiem, mudina mūs dot un nešaubīties, ka tas ir Dieva darbs, kuŗā mēs varam piedalīties!

Kristus mīlestībā,

Ārmisijas nozares vadītāja Dace Skudiņa

ZIEDOJUMI

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

B. Hollingverta (Hollingsworth), pieminot vīru Jāni Groti – \$100

GUNĀRA KRŪMIŅA PIEMIŅAI

D. Bīriņa, I. Rīvs (Reeves), B. Šulca (\$650)

BAZNĪCAS REMONTAM

I. Jankovska – \$25

(Šie ziedojumi saņemti līdz 2015. g. 10. novembrim)

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Lūdzam neaizmirst iemest
kādu centu vai dolaru
„Zvannieku cūciņā” baznīcas
priekštelpā!

Iznākusi
Tatjanas Žagares-Vītiņas
grāmata
„SADZIRDĒTI.
Zvannieku stāsti”

Ērberģes luterāņu baznīcai – 315

Ērberģes luterāņu draudze 20. septembrī svinēja sava dievnama 315 gadu jubileju. Šī diena bija īpaši gaidīta un svinības tika rūpīgi gatavotas, visiem bija liels gandarījums par par sakopto dievnamu, sirdis pildīja tikšanās prieks. Svētkus ievadīja Brunavas koŗa brīnišķīgais koncerts, un draudzes locekļi bija pateicīgi koristiem un koŗa vadītājiem.

Dievkalpojumu vadīja un sprediķi teica Daugavpils bīskaps Einārs Alpe, kalpoja mācītāji Almars Lavrentjevs un Aleksandrs Ivanovs. Bija ieradies arī Neretas draudzes mācītājs Aldis Pavlovičs un Dace Pavloviča.

Draudzes mācītājs Aleksandrs Ivanovs par vadmotīvu svētku dziesmu lapiņās bija izvēlējis Lūkas evaņģelija 19. nodaļas 46. pantu, kas izraisīja pārdomas: „Ir rakstīts: mans nams ir lūgšanas nams, bet jūs to esat pārvērtuši par laupītāju bedri.”

Pēc dievkalpojuma draudzi pirmais apsveica Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes pārstāvis Tāļivaldis Paegle. Liels pārsteigums bija viņa pasniegtā dāvana €315, ko izmantos baznīcas remontiem.

Neretas novada padomes priekšēŗa vietnieks Aivars Miezītis novada domes un Mazzalves pamatskolas vārdā pateicās par draudzes devumu novada kultūras un vēstures vērtību saglabāšanā un garīguma stiprināšanā vietējā sabiedrībā.

Mazzalves pagasta pārvaldes vadītāja Zeltīte Odiņa novēlēja draudzei spēku, izturību un pacietību baznīcas atjaunošanas darbā. Viņa pateicās kaimiņu – Valles draudzei par visa laba vēlējumiem un mācītājam Modrim Plātem par atsūtīto apsveikumu.

Aizkustināja agrākā Ērberģes draudzes mācītāja Almara Lavrentjeva uzruna. Viņš runāja par mīlestību uz Dievu un savu tuvāko. Arī viņa dāvana bija īpaša – kruzifikss, kuŗam vietu viņš izraudzījās kopā ar Ērberģes draudzes priekšnieci Daci Soidu. To novietos sakristejā, kur draudzes locekļi uzkvēŗjas pēc dievkalpojuma.

Neretas draudzes mācītājs Aldis Pavlovičs uzsvēŗa, cik svarīgi nākt uz dievnamu ar prieku un doties mājās ar mieru un pateicību sirdī. Viņa dāvana – Bībeles jaunais tulkojums labi noderēs dievkalpojumos un lūgšanu stundās.

Draudzes locekļi savu priekšnieci Daci Soidu apsveica ar sirsnīgu dziesmu un pasniedza puķes.

Bīskaps Einārs Apse atgādināja, ka svarīgi teikt labus vārdus, jo to iespaidā vairojas labais, un ne mazāk svarīgi vienmēr ievērot pareizo ritmu – nesteigties un nenokavēt vienīgo, īsto brīdi. Bīskaps uzslavēja draudzes mācītāju Aleksandru Ivanovu par labo kalpošanu. Viņš sirsnīgi pateicās visiem par dāvanām un puķēm.

Tā kā pateicība ir viena no kristieŗu raksturīgākajām

īpaŗībām, Ērberģes draudzes locekļi pateicās visiem, kuŗi ziedoja laiku, lai svētki izdotos.

Baznīcas vēsturisko fotogrāfiju stendu veidoja Ēriks Mačiņš, Rasma Rēze, Brigita Krēmane, Dace un Edvīns Soidas.

Baznīcu sakopa, izrotāja, pašaudzēŗas puķes atnesa Dzidra Ivanova, Skaidrīte Citoviča, Brigita Krēmane, Anita Dēgsne, Anda Freimane, Dace Ludviksone, Zeltīte Odiņa, Antra Saulīte, Ainārs Ņieģelis, Ausma Narute, Vilija Kriŗa, Zenta Valaine.

Mudīte Brālīte ziedoja vāzi, ko novietot pie ieejas baznīcā.

Svētku galdu klāja Dace Soida, Vija Krumovica, Dzidra Jasinska, Zeltīte Odiņa, Brigita Krēmane, svētkos daudz palīdzēja Rita Turka.

Un pāri visam pateicība Dievam – mūsu kungam!

Ērberģes ev. lut. draudze

Lai liksmojas it īpaŗi viņa, kas tevi dzemdēŗusi!

(Sal. pam. 23:25)

Labdarības projekts „Mīlestība māmiņām” dibināts, lai atbalstītu Zemgales māmiņas, kas gaida bērniņu, kā arī māmiņas, kuŗām nesen piedzimuŗi mazuļi. Māmiņām dāvinās autiņus, mitrās salvetes, formulu, ratiņus, vitamīnus, grāmatas utt.

Gaŗezera vasaras vidusskolas 2015. gada 2. klases piecas jaunietes, pēŗot dzimstības rādītāŗus Latvijā, uzzināja, ka visvairāk bērnu dzimst Zemgalē.

Lūgums ziedot LELBAi ar draudzes starpniecību.

Mantu izdale notiks 2016. gada vasarā

Latvieŗu ev. lut. baznīca Amerikā

Jaunatnes nozare

Informācija: dagdemandt@hotmail.com

Janvārī dzimušie draudzes locekļi

3. Sandra Grīnberga, Liene Linde,
Māra Makpartlande (McPartland)

6. Velta Purmale

15. Aija Avota

16. Pēteris Simsons

20. Kristīne Šulca (Schultz), Aivars Vallis

21. Anna Ābele, Guntis Kuškēvics

28. Pauls Zemjānis

29. Monika Freimane

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

Draudzes padome

Ja kāds izlaists, lūdzu ziņot Tamārai Rūsei
vai Dainai Ābelei

14 DRAUDZES DZIESMAS

Guntars Gedulis

BAZNĪCAS SVĒTKI
Ziemsvētki
Kristus ciešanu laiks
Lieldienas
Debesbraukšana
Vasarsvētki
Trīsvienības svētki
TAUTA UN TĒVZEME

2

Dziesmu tekstu autori: Ludis Bērziņš, Arnolds Lūsis, Osvalds Vanags, Lidija Smilga-Bērziņa, Kārlis Skalbe, Valdis Mežezers, Nikolajs Kalniņš, Alfreds Vecmanis. Cena \$3 plūs sūtīšanas izdevumi. Pasūtīt: guntars.gedulis@gmail.com

Sūpo mani
sūpo mani
Vējs
Es tavās vēja šūpolēs
Kā Tajās debesīs
Tavs pieskāriens ir glāsts
Tavs pieskāriens ir stāsts
Kas atnes ziedu zvanu skanu
Jūras smaržu sāļu garšu
Matos manos
Vējs
Sūpo mani
sūpo mani
Aiznes koku galotnēs
Manas domas
Laimes pilnas
Tavās vēja šūpolēs
ru

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Mācītājs **Mārtiņš Rubenis**

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road, San Diego,
CA 92123; tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

19. decembrī plkst. 12.00

**Ziemsvētku dievkalpojums ar
dievgaldu; kafijas galds**

Kasiere **Antra Priede Bergere**

1335 Santa Barbara St., San Diego,
CA 92107; tālr.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus
izrakstīt: **Antra Priede Berger**

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Aida Zilgalve, tālr.: 760-439-9847

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

PRIECĪGUS SVĒTKUS

www.LRFA.org

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

b nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **a** nozīmē «IB abonents»;

s nozīmē «students»; **p** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIEREI

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs;
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF. un nosūtīt:
Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Nama uzraugu tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvidkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive, nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura